

ตอนที่ 4

หมู่เกาะ ปกครองตนเอง ในมหาสมุทรแปซิฟิก

บทที่ 15

หมู่เกาะ ปกครองตนเอง ในมหาสมุทรแปซิฟิก

ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ

1. หมู่เกาะ American Samoa (Territory of United States)
2. หมู่เกาะ Ashmor and Cartier Island (Territory of Australia)
3. หมู่เกาะ Baker Island (Territory of United States)
4. หมู่เกาะ Bora Bora (French Polynesia)
5. หมู่เกาะ Christmas Island (Territory of Australia)
6. หมู่เกาะ Cliperton Island (Possesion of France)
7. หมู่เกาะ Cook Island (Territory of New Zealand)
8. หมู่เกาะ Cocos(Keeling) Island (Territory of Australia)
9. หมู่เกาะ Coral Sea Island (Territory of Australia)
10. หมู่เกาะ French Polynesia (Territory of France)
11. หมู่เกาะ Guam (Territory of United States)
12. หมู่เกาะ Jarvis Island (Territory of United States)
13. หมู่เกาะ Johnson Atoll (Territory of United States)
14. หมู่เกาะ Head Island and Mc donold Island (Territory of Australia)
15. หมู่เกาะ Kingman Reef (Territory of United States)
16. หมู่เกาะ Midway Island (Territory of United States)
17. หมู่เกาะ Moorea and Tahiti (French Polynesia)
18. หมู่เกาะ New Caledonia (Territory of France)
19. หมู่เกาะ Niue (Territory of New Zealand)
20. หมู่เกาะ Norfolk Island (Territory of Australia)
21. หมู่เกาะ Northern Mariana Island (Territory of United States)
22. หมู่เกาะ Pitcairn Island (Territory of United Kingdom)
23. หมู่เกาะ Palmyra Atoll (Territory of United States)
24. หมู่เกาะ Society (French Polynesia)
25. หมู่เกาะ Tokelau (Territory of New Zealand)
26. หมู่เกาะ Wake Island (Territory of United States)
27. หมู่เกาะ Wallie and Futuna (Territory of France)

หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว

(American Samoa)

หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว ถูกค้นพบโดย ชาวยุโรป เมื่อ ศตวรรษที่ 18 ต่อมา มีชาวต่าง
ชาติหลายชาติ เข้ามาแบ่งแยกดินแดนกันบนเกาะนี้ซึ่งเกิดขึ้นใน ศตวรรษ ที่ 19 ต่อมาในปี ค.ศ.
1899 เยอรมัน และ สหรัฐอเมริกา ได้เข้ายึดหมู่เกาะซามัว โดยสหรัฐอเมริกา ได้ยึดครองดินแดน
บางส่วน ของเกาะเล็ก ๆ ทางทิศตะวันออก เขตนี้มีที่เมืองท่าสำคัญ คือ เมือง Pago – Pago และ
เป็นเมืองหลวง ในปัจจุบัน และตั้งชื่อหมู่เกาะว่า อเมริกัน ซามัว

ที่ตั้ง อเมริกัน ซามัว อยู่ในกลุ่มหมู่เกาะ โอเชียเนีย ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทาง
ตอนใต้ อยู่ระหว่างหมู่เกาะ Hawaii และ หมู่เกาะ New Zealand ที่ละติจูด 14 องศา ใต้ และ
ลองจิจูด ที่ 170 องศา ตะวันตก

พื้นที่ พื้นที่ของหมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว มีทั้งหมด ประมาณ 199 ตารางกิโลเมตร
ประกอบไปด้วย หมู่เกาะ Tutuila

หมู่เกาะ Aum'u

หมู่เกาะ Ofu

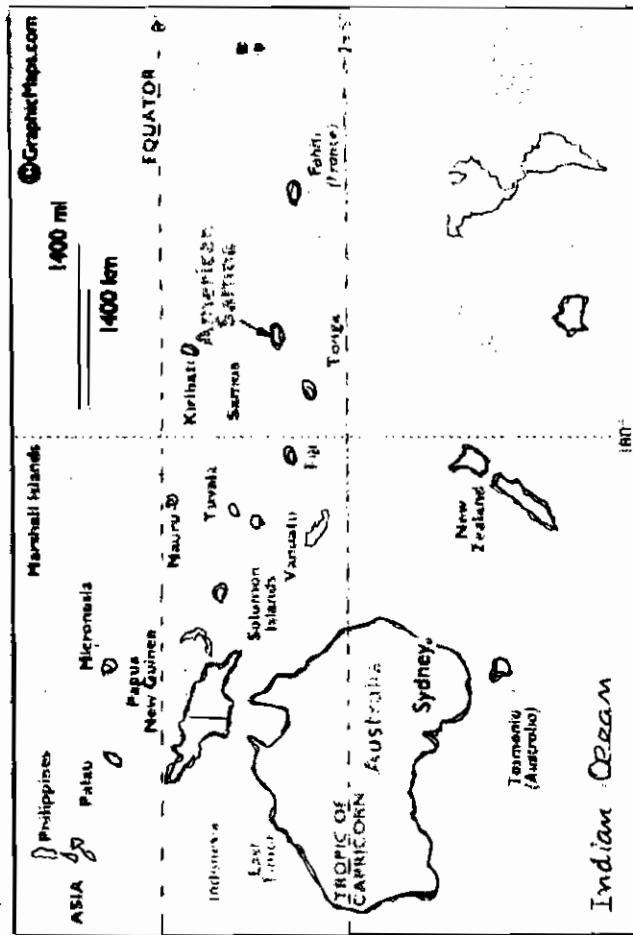
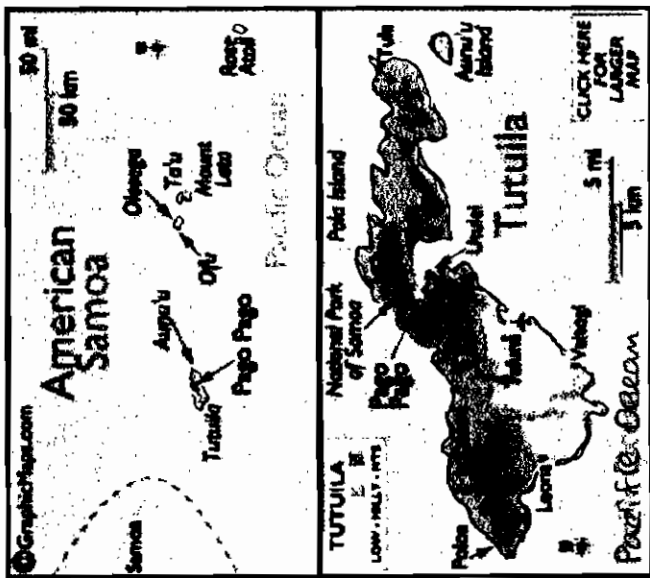
หมู่เกาะ Olosega

หมู่เกาะ To'u

โดยรวมเอา หมู่เกาะ Rose Island และ หมู่เกาะ Swains Island เข้ามาอยู่ด้วย พื้นที่ ที่
ใช้เพาะปลูกได้ ประมาณ ไร่ละ 5 เป็นพื้นที่ใช้เพาะปลูกพืชอาหาร ไร่ละ 10 และพื้นที่ใช้ใน
ด้านอื่น ๆ ไร่ละ 85

ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว มีลักษณะภูมิอากาศ แบบร้อนชื้น โดยเฉพาะ
ชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ จะมีลมสินค้า พัดผ่านหมู่เกาะ มีปริมาณฝนตกสม่ำเสมอ ตลอด
ปี ฤดูฝนจะเริ่ม จากเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนเมษายน ของทุกปี และจะมีอากาศร้อนระหว่าง
เดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ของทุกปี

ภัยธรรมชาติ จะมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือน ประมาณ เดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม และทำ
ให้เกิดความเสียหาย ทุก ๆ ปี

แผนที่ หมู่เกาะ อเมริกันซามัว

ที่มา: World The Factbook , 2003.

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพโดยทั่วไปของเกาะ อเมริกัน ซามัว มีภูเขาไฟกำลังคุกรุ่นอยู่ 5 ลูก พื้นที่ทางชายฝั่งทะเลจะมีสภาพพื้นที่ขรุขระ และมีพื้นที่ราบบริเวณชายฝั่งบ้างเล็กน้อย สลับไปกับ ไซคหินแนวหินปะการัง 2 ลูก ล้อมรอบ ทั้งหมู่เกาะ Rose และ หมู่เกาะ Swains

ประชากร ทุกหมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว รวมกัน มีประชากร ประมาณ 74,500 คน ในปี ค.ศ. 2003 โครงสร้างอายุของประชากร อายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 37.5 อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 57 อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 5.4 และมีอายุเฉลี่ย ของประชากร 75.75 ปี อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 2.22 อัตราการเกิด ร้อยละ 23.26 ต่อ ประชากร 1,000 คน อัตราการตาย ร้อยละ 4.38 คน ต่อ ประชากร 1,000 คน

เชื้อชาติ ประชากร หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว เป็นเชื้อชาติ ซามวน ร้อยละ 89 เชื้อชาติ คอคเคเซียน ร้อยละ 2 เชื้อชาติ Tongan ร้อยละ 4 และเชื้อชาติ อื่น ๆ อีก ร้อยละ 5

ศาสนา หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว ประชากรส่วนมากจะนับถือ ศาสนา คริสต์ ร้อยละ 70 และ ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 30

ภาษา ประชากร ในหมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว พูดภาษา ซามวน (ที่ผสมระหว่าง Hawaiian และ Polynesian) เป็นภาษาราชการ และมีภาษา อังกฤษ เป็นภาษาที่ใช้ติดต่อธุรกิจ อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 97

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจของ หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว ส่วนมากยังคงเป็น เศรษฐกิจ แบบ คึ่งเค็มของชนเผ่าโพลินีเซียน มากกว่า ร้อยละ 90 ของเกาะ และกิจการด้านอื่นๆ ยังคงได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา และมีผลผลิตจากปลาทูน่าในทะเลน่านน้ำ พืชอาหาร และรายได้อีก ส่วนหนึ่งของหมู่เกาะ ได้มาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เกษตรกรรม หมู่เกาะ อเมริกัน ซามัว มีผลผลิต กล้วย มะพร้าว ผัก ปลาทาไร้ (ปลาแปรรูป) ผลไม้ต่างๆ แยมจากผลไม้ มะพร้าวแห้ง สับปะรด มะละกอ ผลิตภัณฑ์จากนม สัตว์มีชีวิต

อุตสาหกรรม มี ผลผลิตจากปลากระป๋อง ทูน่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมงานหัตถกรรมฝีมือ

แรงงาน ในประเทศ มีประมาณ 16,000 คน

พลังงาน ได้จากพลังงาน น้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 100

สินค้านำเข้า มี วัตถุประสงค์สำหรับทำกระป๋อง ร้อยละ 56 อาหาร ร้อยละ 8 น้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 7 เครื่องจักรและชิ้นส่วน ร้อยละ 6 นำเข้าจาก สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 62 ออสเตรเลีย ร้อยละ 11 ญี่ปุ่น ร้อยละ 9 นิวซีแลนด์ ร้อยละ 7 ฟิจิ ร้อยละ 4 และประเทศอื่น ๆ อีก ร้อยละ 7

สินค้าส่งออก มี ปลาทูน่ากระป๋อง ร้อยละ 100

สกุลเงิน ใช้เงินสกุล US dollar (US \$)

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง 350 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 3 แห่ง

เมืองท่า มีเมือง Aumu'u เมือง Auasi เมือง Faleosao เมือง Ofu
เมือง Pago Pago และเมือง Ta'u

หมู่เกาะ Ashmor and Cartier Island
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Ashmor and Cartier ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ ออสเตรเลีย มา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1931 และต่อมา ในปี ค.ศ. 1938 หมู่เกาะนี้ได้กลายเป็น ที่ตั้งของสถานีวิจัยทางธรรมชาติ (National Nature Reserve) โดยเฉพาะการวิจัยสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และปัจจุบัน บริเวณพื้นที่ของเกาะ ได้มีการค้นพบแหล่งน้ำมันปิโตรเลียม ในปริมาณสำรองจำนวนมาก ของออสเตรเลีย

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Ashmor and Cartier ตั้งอยู่ ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของทวีปเอเชีย เป็นหมู่เกาะที่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย และตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ของทวีปออสเตรเลีย ถือเป็นหมู่เกาะปกครองตนเอง อีกดินแดนหนึ่งของออสเตรเลีย ตั้งอยู่ที่ ละติจูด 12 องศาใต้ ลองจิจูด ที่ 123 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Ashmor และ Cartier มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 5 ตารางไมล์ และมีชายฝั่งทะเลทั้งหมด ระยะทางยาว ประมาณ 74.1 กิโลเมตร หมู่เกาะ ประกอบด้วย

เกาะ Hibemia Reef

เกาะ Ashmore Reef

เกาะ East Islet

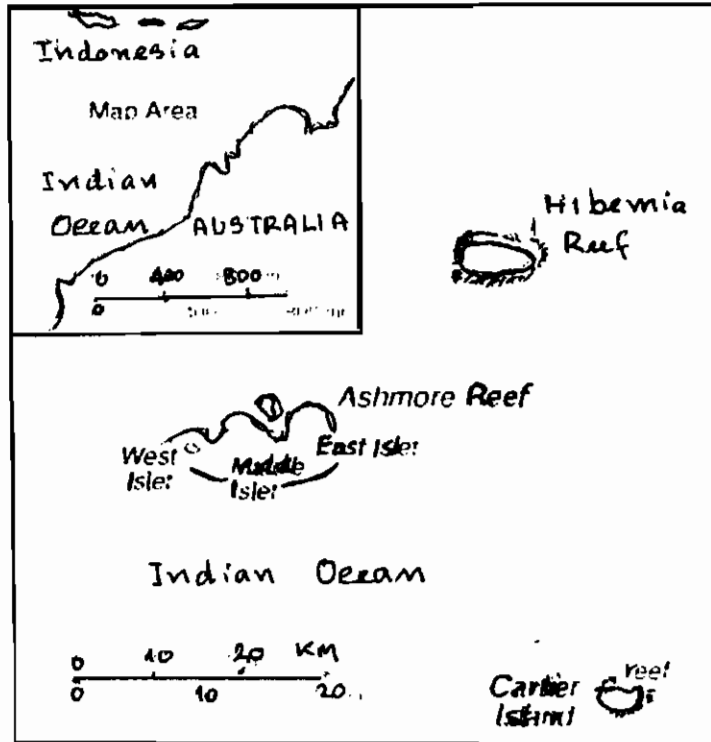
เกาะ West Islet

เกาะ Middle Islet

เกาะ Cartier ซึ่งอยู่ตอนใต้สุดของกลุ่ม

ลักษณะภูมิอากาศ ในหมู่เกาะมีลักษณะภูมิอากาศ แบบป่าฝนเมืองร้อน และในบางเดือนมีปริมาณฝนตกชุก ทั่วทั้งบริเวณพื้นที่ของหมู่เกาะ

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่ของหมู่เกาะ จะเป็นพื้นที่ที่ต่ำ ประกอบด้วยภูมิประเทศที่เป็นหาดทราย และแนวหินปะการัง มีจุดที่สูงที่สุดของหมู่เกาะ ประมาณ 3 เมตร จากระดับน้ำทะเล

แผนที่หมู่เกาะ Ashmor and Cartier Island

ที่มา: World The Factbook , 2003.

ทรัพยากรธรรมชาติ หงู่เกาะ Ashmor และ Cartier มีสัตว์ทะเลการประมงในน่านน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ปัจจุบันมีที่ตั้งสถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และวิจัยการเกิดแนวหินปะการัง ที่มีคุณค่ามากมายในน่านน้ำรอบหงู่เกาะ และได้มีการค้นพบแหล่งน้ำมันปิโตรเลียม แต่ยังไม่มีการพัฒนานำขึ้นมาใช้เต็มรูปแบบ อันเนื่องมาจากจะมีผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม ที่จะตามมาต่อทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของโลกในบริเวณนี้

ประชากร ปัจจุบัน ประชากรของหงู่เกาะ มีจำนวนไม่มากนัก ส่วนมากจะเป็นการตั้งถิ่นฐานของนักสำรวจ และนักวิจัย ที่มาทำการสำรวจ และทำการทดลองทางธรรมชาติ บนพื้นที่ของหงู่เกาะแห่งนี้ และนอกจากนี้ยังมีทหาร จาก กองกำลังทหารเรือ และกองกำลังทหารอากาศ ประจำการบนเกาะ ประมาณ 300 นาย

หมู่เกาะเบกเกอร์ (Baker Island)
(Territory of the United State.)

หมู่เกาะ Baker เป็นหมู่เกาะที่สหรัฐอเมริกา ได้เข้ามาดูแลตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1857 โดยเฉพาะมีผลผลิตจาก มูลนก (guano) เป็นผลผลิตที่สำคัญของหมู่เกาะ ต่อมาใน ศตวรรษที่ 19 บริษัทในสหรัฐอเมริกา และบราซิล ได้เข้ามาดำเนินการ ด้านผลประโยชน์ของมูลนกคนละครั้ง ของผลผลิตมูลนกในหมู่เกาะแห่งนี้ และในปี ค.ศ. 1935 มีประชาชนเริ่มจะเข้ามาตั้งถิ่นฐานบนหมู่เกาะแห่งนี้ แต่ความไม่สะดวกในหลาย ๆ ด้าน จึงไม่สามารถตั้งถิ่นฐานถาวรบนเกาะแห่งนี้ได้ หมู่เกาะนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน National Wildlife Refuge ของสหรัฐอเมริกา ในการเฝ้าดูการอพยพและการย้ายถิ่นของนก จำนวนมากในแต่ละปี และยังมีสัตว์ทะเลหายากในบริเวณนี้ โดยมีสถานีทดลองตั้งอยู่ที่บริเวณ Day beacon ซึ่งตั้ง อยู่ทางตะวันตกของตัวเกาะ

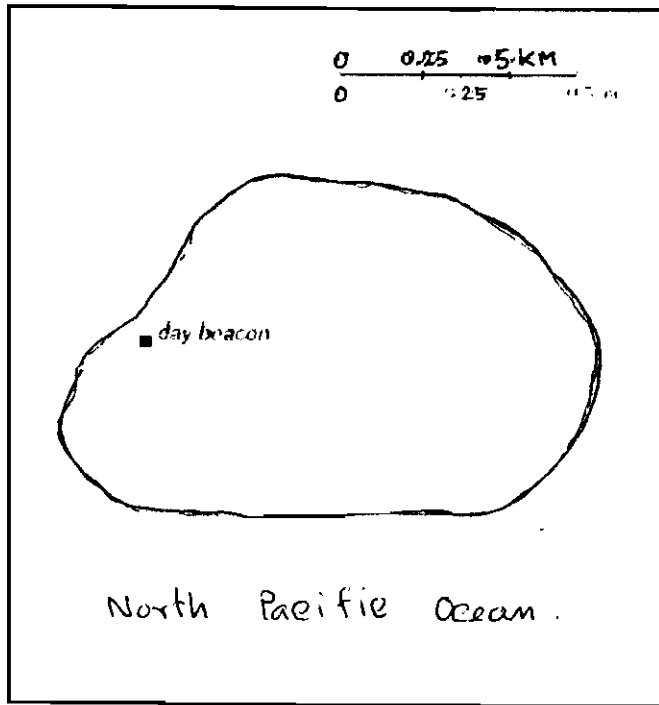
ที่ตั้ง หมู่เกาะ Baker อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania เป็นหมู่เกาะที่เกิดจากการสะสมตัวของหินปะการัง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือ ของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยตั้งอยู่ระหว่างกึ่งกลาง ระหว่างหมู่เกาะฮาวาย และประเทศออสเตรเลีย ที่ละติจูด 0 องศา 13 ลิปดา เหนือ และลองจิจูด 176 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะ Baker มีพื้นที่ ประมาณ 1.4 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 4.8 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ มีสภาพภูมิอากาศป่าแบบศูนย์สูตร มีปริมาณฝนตกชุก และสภาพอากาศแปรปรวน ประกอบไปด้วยลมพัดแรง และแสงแดดจัด

ลักษณะภูมิประเทศ ส่วนใหญ่ภูมิประเทศของหมู่เกาะ Baker จะมีสภาพพื้นที่ต่ำ พื้นที่ส่วนใหญ่ของหมู่เกาะ จะอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล มีส่วนของพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลอยู่ในตัวเกาะ ระดับความสูง ประมาณ 8 เมตร เท่านั้น

ทรัพยากรธรรมชาติ มีผลผลิตจากมูลนก (guano) ของปริมาณการมาอาศัยอยู่ของนกหลายแสนตัวในแต่ละปี ซึ่งได้เก็บมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1891 และยังมีผลผลิตจากสัตว์ป่า สัตว์ทะเล และปลาในน่านน้ำที่อุดมสมบูรณ์

แผนที่ หมู่เกาะ Baker Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

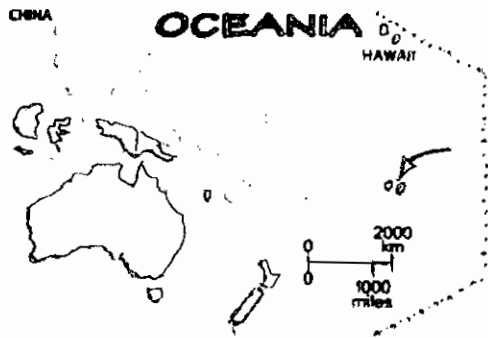
ประชากร ปัจจุบัน หมู่เกาะ Baker มีคนตั้งถิ่นฐานอยู่บนเกาะไม่ถาวร ยกเว้นนักวิจัยทางด้านสัตว์ป่า และจำพวกนกที่มีการย้ายถิ่นฐาน และทรัพยากรสัตว์น้ำทางทะเล นอกจากนี้จะเป็นคนงานของบริษัทของสหรัฐอเมริกา และบราซิล ที่มาเก็บมูลนกได้ในบางฤดูเท่านั้น

การคมนาคมขนส่ง

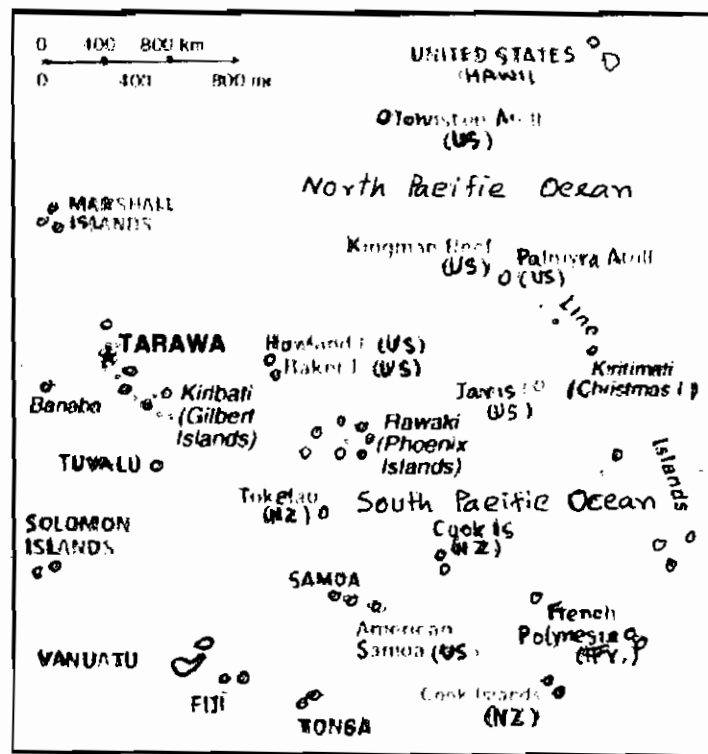
มีท่าจอดเรือเล็ก ๆ ทางด้านตะวันตกของตัวเกาะ และมีทางขึ้นลงของเครื่องบิน ซึ่งสร้างไว้ตั้งแต่สงครามโลก ครั้งที่ 2 อยู่ 1 แห่ง โดยมีรันเวย์ ระยะทางวิ่ง ประมาณ 1,665 เมตร ปัจจุบันมีเครื่องบิน บินลงสถานีวิจัยสัตว์ป่าที่ใช้เขต day beacon เป็นที่ตั้งสำนักงาน

หมู่เกาะ Bora Bora

หมู่เกาะ Bora Bora เป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะ Society และอยู่ในการปกครองของหมู่เกาะ French Polynesia หมู่เกาะนี้ถูกฝรั่งเศส ผนวกเข้าอยู่ในดินแดน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1843 เป็นเกาะที่มีธรรมชาติที่สวยงามมาก ประกอบไปด้วยภูเขา และพรรณไม้เขียวขจี เป็นเกาะหลักของกลุ่มหมู่เกาะปะการัง ที่รายล้อมอยู่หลายสิบเกาะ โดยมีเมืองสำคัญของเกาะ คือเมือง Vaitape ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของตัวเกาะ หมู่เกาะแห่งนี้มีพื้นที่ ประมาณ 44 ตารางกิโลเมตร มีประชากร ประมาณ 4,865 คน ภาษาที่ใช้พูดในหมู่เกาะ คือ ภาษา ฝรั่งเศส และมี การพูด ภาษา Polynesian เป็นภาษาถิ่น หมู่เกาะแห่งนี้เคยมีนักสร้างภาพยนตร์ คือ James Michener นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์เนื่องจาก ความสวยงามของหมู่เกาะ โดยเขากล่าวในเรื่องว่า “ is so stunning ,ther are really no adequate words to describe it ”

A

แผนที่ หมู่เกาะ Bora Bora

ที่มา : World The Factbook , 2003.

เกาะ Christmas
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Christmas ถูกค้นพบในปี ค.ศ. 1643 โดยนักเดินเรือชาวอังกฤษ และมีชาวอังกฤษเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ในปี ค.ศ. 1888 หมู่เกาะแห่งนี้ เป็นแหล่งแร่ฟอสเฟตที่สำคัญ และได้นำขึ้นมาใช้ประโยชน์ในปี ค.ศ. 1890 ต่อมา ออสเตรเลียได้รับหมู่เกาะแห่งนี้ จากอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1958 ปัจจุบันพื้นที่ 2 ใน 3 ส่วน จะใช้เป็นอุทยานแห่งชาติ

ที่ตั้ง เกาะ Christmas ตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย ทางตอนใต้ อยู่ห่างกรุง Jakarta ของอินโดนีเซีย ประมาณ 190 ไมล์ และอยู่ห่างจาก เมือง Perth ของรัฐออสเตรเลียตะวันตก ประมาณ 1,700 ไมล์ ที่ละติจูด 10 องศา ใต้ และลองจิจูดที่ 105 องศา ตะวันออก

พื้นที่ เกาะ Christmas มีพื้นที่ ประมาณ 135 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลระยะทาง ประมาณ 80 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเกาะที่เกิดมาจากการปะทุของหินภูเขาไฟ ปัจจุบันภูเขาไฟยังมีกำลังพร้อมที่จะปะทุอยู่ตลอดเวลา พื้นที่ของหมู่เกาะ ประกอบไปด้วย ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีจุดสูงสุดของตัวเกาะ อยู่ที่ Murray Hill มีระดับความสูง ประมาณ 361 เมตร สภาพของป่าทั่วเกาะ ประมาณ ร้อยละ 63

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศทั่วไปของเกาะ มีอากาศแบบป่าฝนเมืองร้อน มีอุณหภูมิสูง และมีปริมาณความชื้นสูงมากในพื้นที่บริเวณของตัวเกาะ บางครั้งจะมีลมสินค้าพัดผ่าน ทำให้อากาศเย็นสบาย

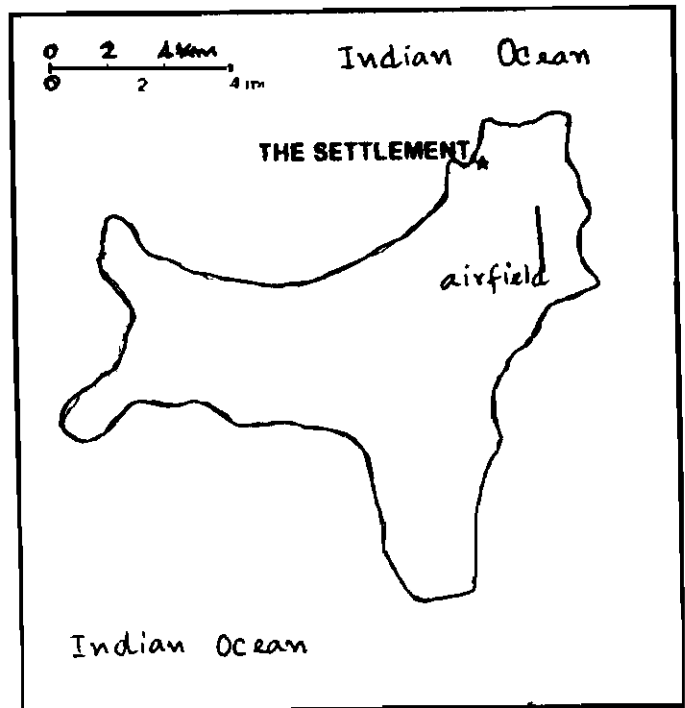
ทรัพยากรธรรมชาติ มี แร่ฟอสเฟตจำนวนมากบนเกาะแห่งนี้ และมีธรรมชาติและหาดทรายที่สวยงามแห่งหนึ่งของโลก ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก

ประชากร เกาะ Christmas มีประชากร ในปี ค.ศ. 2003 ประมาณ 2,450 คน

เชื้อชาติ ประชากรของ เกาะ Christmas มี เชื้อชาติจีน ร้อยละ 70 เชื้อชาติยุโรป ร้อยละ 20 เชื้อชาติมาเลย์ ร้อยละ 10

ศาสนา ประชากร บนหมู่เกาะ นับถือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 36 ศาสนามุสลิม ร้อยละ 25 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 18 ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 21

ภาษา ประชากรในหมู่เกาะ ใช้ภาษา อังกฤษ เป็นภาษาราชการ ภาษาจีน และภาษา มาเลย์

แผนที่ หมู่เกาะ Christmas

ที่มา : World The Factbook , 2003.

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Australian dollar

เมือง The Settlement เป็นเมืองสำคัญของควีนส์แลนด์ ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทางด้านเหนือสุด
ของรัฐควีนส์แลนด์ หมู่เกาะ Christmas มีรายได้จากนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวหมู่เกาะ แต่ละปี
จำนวนมากกว่า 1,500 คน และยังมีรายได้ จากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ฟอสเฟต มีจำนวนคน
งานในเหมือง ประมาณ 100 คน

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง ประมาณ 240 กิโลเมตร

ทางรถไฟ ระยะทาง ประมาณ 24 กิโลเมตร ที่ใช้วิ่งในอุตสาหกรรมเหมืองแร่
ฟอสเฟต

สนามบิน 1 แห่ง

เมืองท่า ที่สำคัญในการขนส่ง และทำเรือประมง อยู่ที่ Flying fish Cau

หมู่เกาะ Clipperton
(Possession of France)

หมู่เกาะ Clipperton เป็นเกาะที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยว ทางตอนเหนือ ของมหาสมุทรแปซิฟิก ชื่อของหมู่เกาะ ตั้งตามชื่อของ John Clipperton และในบางครั้งเรียก Ile de la Passion หมู่เกาะนี้ ได้ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1855 และ ในปี ค.ศ. 1897 ประเทศเม็กซิโก ก็เคยเข้ามาดูแลเกาะแห่งนี้ ต่อมาฝรั่งเศสถือสิทธิ์ครอบครองโดยสมบูรณ์บนเกาะ Clipperton ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1935 เป็นต้นมา ที่ตั้งหมู่เกาะ Clipperton อยู่ห่างจากประเทศเม็กซิโก ทางตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ 1,120 กิโลเมตร ที่ละติจูด 10 องศาเหนือ และลองจิจูด ที่ 109 องศา ตะวันตก

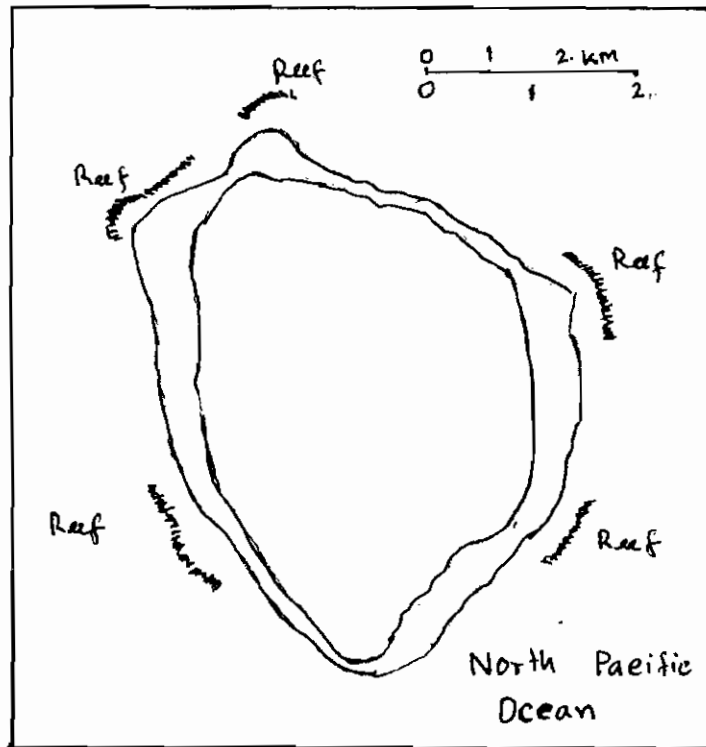
พื้นที่ หมู่เกาะ Clipperton มีพื้นที่ ประมาณ 7 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว ประมาณ 11.1 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศของ หมู่เกาะ Clipperton โดยทั่ว ๆ จะ มีอากาศ ร้อนชื้น สภาพอากาศชื้นมาก เฉลี่ยอุณหภูมิ ประมาณ 20 – 32 องศา C ปริมาณเฉลี่ยของฝน จะมามาก โดยเฉพาะ เดือน พฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ของทุกปี

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่ว ๆ ไปเป็นที่ดินที่ต่ำ เกาะเป็นรูปร่างแบน ตรงกลางของ เกาะจะเป็นผืนน้ำ รอบ ๆ เกาะ ประกอบด้วยแนวหินปะการัง โดยมีจุดสูงสุดของพื้นที่ อยู่ที่ Rocher Clipperton มีระดับความสูง ประมาณ 29 เมตร

ประชากร หมู่เกาะนี้ ปัจจุบันมีนักสำรวจทางทะเล และไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ถาวร ชาวประมงในน่านน้ำ ที่ใช้เกาะเป็นที่หลบพายุ และคลื่นลม

เศรษฐกิจ หมู่เกาะ Clipperton ถึงแม้จะไม่มีประชากร อาศัยอยู่อย่างถาวร แต่ในน่านน้ำของหมู่เกาะยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางทะเล มากมาย โดยเฉพาะการจับปลาทูน่า ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้ยังเป็นแหล่งของปลาหายาก ที่ยังพอมิเหลืออยู่มากกว่า 115 สายพันธุ์ และมีบางสายพันธุ์ที่กำลังใกล้จะสูญพันธุ์

แผนที่ หมู่เกาะ Clipperton

ที่มา: World The Factbook , 2003.

หมู่เกาะ Cook
(Territory of New Zealand)

หมู่เกาะ Cook ตั้งชื่อตาม กัปตัน เจมส์คุก ผู้ค้นพบเกาะนี้ ในปี ค.ศ. 1770 และต่อมาในปี ค.ศ. 1888 หมู่เกาะ Cook ได้ตกอยู่ในความปกครองของอังกฤษ และในปี ค.ศ. 1900 อังกฤษได้ให้ นิวซีแลนด์บริหารหมู่เกาะ Cook ในปี ค.ศ. 1965 ได้มีการเลือกผู้บริหารหมู่เกาะขึ้นมา แคนไซบาชหลายอย่าง ยังต้องขึ้นต่อรัฐบาลของนิวซีแลนด์

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Cook อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ทางตอนใต้ ของมหาสมุทรแปซิฟิก ที่ละติจูด 21 องศา ใต้ และ ลองจิจูดที่ 159 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Cook มีพื้นที่ ประมาณ 240 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ 2 กลุ่ม คือ

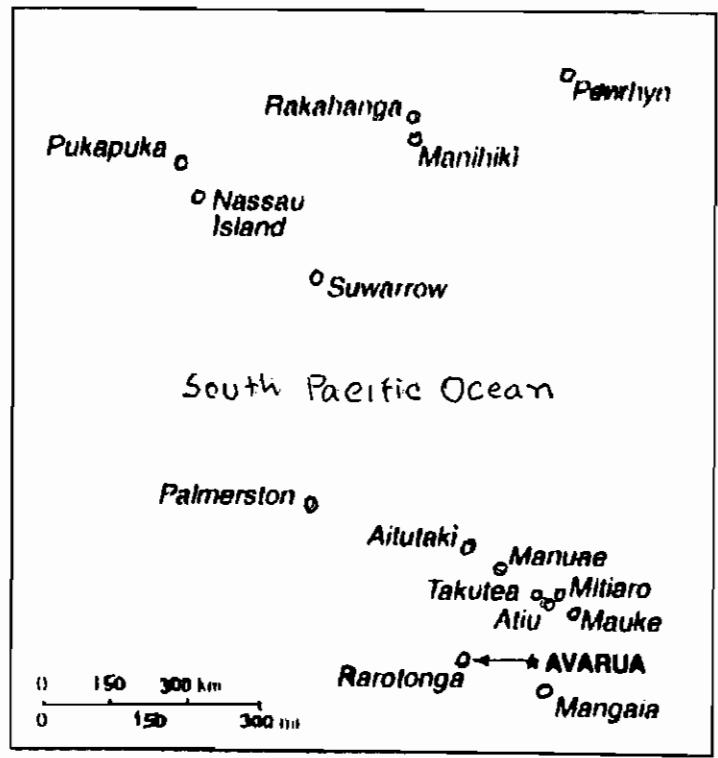
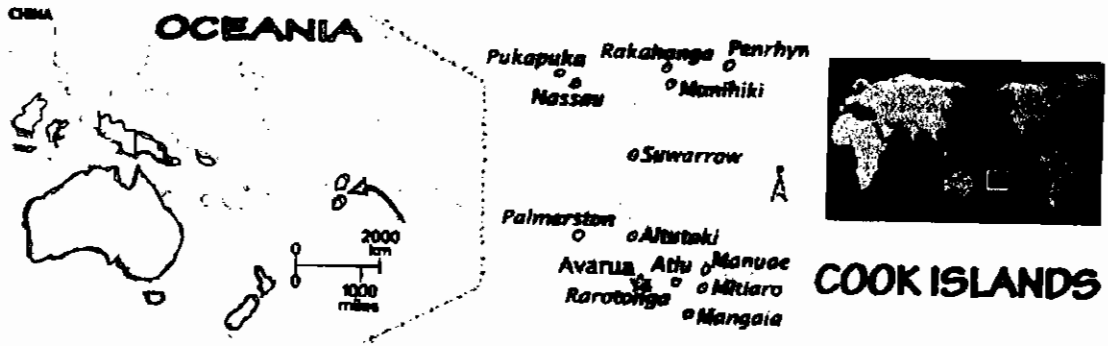
กลุ่มหมู่เกาะทางตอนเหนือ ประกอบไปด้วย

- หมู่เกาะ Pukapuka
- หมู่เกาะ Rakahanga
- หมู่เกาะ Penrhyn
- หมู่เกาะ Manihiki
- หมู่เกาะ Nassau
- หมู่เกาะ Suvarrow

กลุ่มหมู่เกาะทางตอนใต้ ประกอบไปด้วย

- หมู่เกาะ Palmerston
- หมู่เกาะ Aitutaki
- หมู่เกาะ Manuae
- หมู่เกาะ Takutea
- หมู่เกาะ Atiu
- หมู่เกาะ Mitiaro
- หมู่เกาะ Mauke
- หมู่เกาะ Rarotonga บนเกาะนี้มีเมืองหลวง Avarua
- หมู่เกาะ Mangaia

ทั้ง 2 กลุ่มหมู่เกาะ มีชายฝั่งทะเลรวมระยะทางยาว ประมาณ 120 กิโลเมตร

แผนที่หมู่เกาะ Cook

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ลักษณะอากาศ หมู่เกาะ Cook มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น มีฝนตกสม่ำเสมอตลอดปี บางครั้งมีลมสินค้าพัดผ่าน ทำให้อากาศเย็นสบาย

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศของ หมู่เกาะ Cook ทางตอนเหนือจะเป็นพื้นที่ต่ำ ประกอบด้วยแนวหินปะการัง ส่วนทางตอนใต้ของหมู่เกาะ ยังประกอบด้วยพื้นที่สูง และภูเขา ทั้งที่เป็นภูเขาไฟ ที่ยังคงงุ่นอยู่ จุดสูงสุดของหมู่เกาะ อยู่ที่ Te Manga ที่ระดับความสูง ระดับ ประมาณ 652 เมตร มีพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูกได้ ประมาณ ร้อยละ 9 พื้นที่ปลูกพืชอาหารได้ ประมาณ ร้อยละ 13 พื้นที่ด้านอื่น ๆ ประมาณ ร้อยละ 78

ประชากร หมู่เกาะ Cook มีประชากร ประมาณ 22,611 คน

เชื้อชาติ ประชากรมี เชื้อชาติ Polynesian ประมาณ ร้อยละ 81.3 เชื้อชาติ ยุโรป ร้อยละ 7.7 เชื้อชาติ อื่น ๆ ร้อยละ 8.6

ศาสนา ประชากรนับถือ ศาสนา คริสต์ ร้อยละ 99

ภาษา ใช้ภาษา อังกฤษ เป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษา Maon' ในหลายพื้นที่ อัตรการรู้หนังสือ ร้อยละ 95

เมืองหลวง เมือง Avama

เศรษฐกิจ หมู่เกาะ Cook มีเศรษฐกิจคล้ายกับๆ หมู่เกาะใน มหาสมุทรแปซิฟิก คือ การเลี้ยงสัตว์แบบคังเคิม และในหมู่เกาะขาดแคลนทรัพยากร การเกษตรยังเป็นอาชีพหลัก ของประชากร ปัจจุบันจะมีรายได้จาก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รายได้ของหมู่เกาะจึงมาจาก ภาคเกษตร ร้อยละ 18 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 9 ภาคบริการ ร้อยละ 73

แรงงาน ในหมู่เกาะ มีแรงงาน ประมาณ 12,000 คน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 29 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 15 ภาคบริการ ร้อยละ 56

เกษตรกรรม มี ผลผลิตจาก เนื้อมะพร้าวแห้ง กว๊วย มะละกอ สับปะรด ผลไม้ มันฝรั่ง กาแฟ กุ้งทะเล ประมงทะเล หอยไข่มุก หมู หอยเชลล์ เสื้อผ้า

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเนื้อมะพร้าวแห้ง อุตสาหกรรมงานฝีมือ อุตสาหกรรมประมงทะเล อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเครื่องหอยมุก

สินค้าส่งออก มี เมื่อบะพร้าวแห้ง มะละกอ อาหารทะเล หอยมุก ส่งไปยัง ญี่ปุ่น ร้อยละ 42 นิวซีแลนด์ ร้อยละ 40 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 9 ออสเตรเลีย ร้อยละ 9

สินค้านำเข้า มี อาหาร สิ่งทอ เชื้อเพลิง สินค้าใช้ในสำนักงาน นำเข้าจาก นิวซีแลนด์ ร้อยละ 61 ออสเตรเลีย ร้อยละ 11 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 9 ฟีจี ร้อยละ 19

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล New Zealand dollar (NZD)

องค์การระหว่างประเทศ มี

- องค์การ ACP
- องค์การ ASDB
- องค์การ ESCAP (associate)
- องค์การ FAO
- องค์การ ICAO
- องค์การ ICFTU
- องค์การ IFAD
- องค์การ IFRCS (associate)
- องค์การ IOC
- องค์การ OPCW
- องค์การ Sparteca
- องค์การ SPC
- องค์การ UNESCO
- องค์การ WHO
- องค์การ WMO

การคมนาคม

- ทางถนน ระยะทาง 320 กิโลเมตร
- ทางอากาศ มีสนามบิน 7 แห่ง
- เมืองท่า มีเมือง Avama และเมือง Avatiu

หมู่เกาะ Cocos (Keeling) Island
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Cocos หรือ หมู่เกาะ Keeling เป็นหมู่เกาะที่ถูกค้นพบในปี ค.ศ. 1609 และต่อมา ในปี ค.ศ. 1857 หมู่เกาะนี้ได้ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอังกฤษ ต่อมาในปี ค.ศ. 1955 หมู่เกาะได้ตกเข้ามาอยู่ในความดูแลของ รัฐบาลออสเตรเลีย จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ใน 2 เกาะ จาก 6 เกาะ ที่มีอยู่ในกลุ่ม คือ ส่วนใหญ่คนยุโรป จะอาศัยอยู่ใน เกาะ West ส่วนชาวมาเลย์ จะอาศัยอยู่บน เกาะ Home ทั้ง 2 เกาะอยู่ในหมู่เกาะใต้ (South Keeling) และยังมี เกาะ Horaburgh เกาะ Direction และเกาะ South ส่วนทางด้านเหนือจะมีหมู่เกาะเหนือ North Keeling โดยมีเมืองหลวงของหมู่เกาะ อยู่ที่ West Island

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Cocos (Keeling) ตั้งอยู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ในกลุ่มหมู่เกาะในมหาสมุทรอินเดีย และอยู่ทางตอนใต้ของ อินโดนีเซีย ที่ละติจูด ที่ 12 องศา ใต้ และลองจิจูด ที่ 96 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Cocos มีพื้นที่ ทั้งหมู่เกาะ ประมาณ 14 ตารางกิโลเมตร

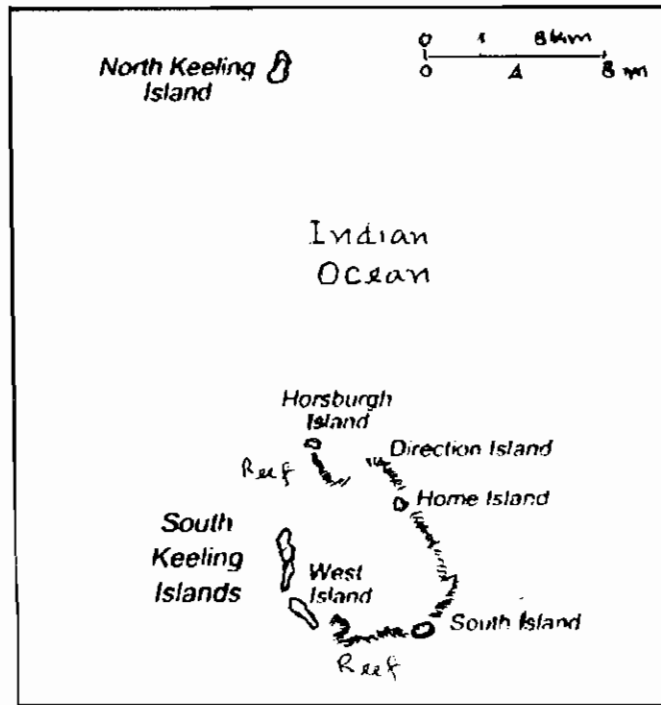
ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ Cocos มีลักษณะอากาศที่ดี อากาศเย็นสบายตลอดปี อันเป็นผลเนื่องมาจาก ปริมาณน้ำฝนในหมู่เกาะ ที่มีปริมาณฝนตกสม่ำเสมอตลอดปี ไม่มากและไม่น้อยเกินไป สาเหตุนี้จึงทำให้อุณหภูมิของอากาศ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมาก ในแต่ละฤดูกาล

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่ว ๆ ภูมิประเทศของหมู่เกาะจะเป็นพื้นที่ลุ่ม และพื้นที่ต่ำ บางส่วนเป็นแนวหินปะการังที่มีน้ำท่วมถึง โดยมีจุดสูงสุดจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 5 เมตร และมีเพียง 2 เกาะ ที่มีพืชและต้นไม้ขึ้นได้ดี และปลูกพืชผักได้ คือ มะพร้าว ปาล์ม และผักต่าง ๆ

ประชากร หมู่เกาะ Cocos (Keeling) มีจำนวนประชากร ประมาณ 633 คน โดยมีการเพิ่มขึ้นของประชากร ประมาณร้อยละ 2.1 คน ต่อปี

เชื้อชาติ ประชากรจะมาจาก เชื้อชาติ ยุโรป และ ยังมี เชื้อชาติ Cocos Malay

ศาสนา ประชากรของหมู่เกาะ Cocos (Keeling) จะนับถือ ศาสนาสุลตัมมิกาย ซุนนี (Sunni) ประมาณ ร้อยละ 57 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 22 และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 21
ภาษา ประชากรในหมู่เกาะ ใช้ ภาษาอังกฤษ และ ภาษามาเลย์ เป็นภาษาราชการ

แผนที่ หมู่เกาะ Cocos (Keeling) Islands

ที่มา : World The Factbook , 2003.

เศรษฐกิจ หมู่เกาะ Cocos (Keeling) เป็นหมู่เกาะที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาก โดยเฉพาะผลผลิตจากมะพร้าว และการปลูกพืชเพื่อเป็นสินค้าจำหน่าย โดยเฉพาะเนื้อมะพร้าวแห้ง ถือว่าเป็นสินค้าหลักของหมู่เกาะ นอกจากนี้ยังมีผลผลิตจากปลาจากการประมงในน่านน้ำที่อุดมสมบูรณ์ แต่สินค้าที่ใช้ในการบริโภค โดยเฉพาะอาหาร บางส่วนที่ใช้ นำมาจากออสเตรเลีย

กำลังแรงงาน หมู่เกาะ Cocos (Keeling) มีกำลังแรงงานส่วนหนึ่งอยู่ในงานบริการของภาคเอกชน โดยแรงงานด้านการก่อสร้าง และแรงงานในด้านการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรม มีผลผลิตในด้าน อุตสาหกรรมเนื้อมะพร้าวแห้ง และอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว

สกุลเงิน ใช้สกุลเงิน Australian dollar (ADU)

การคมนาคมขนส่ง

ทางถนน มีระยะทางทั้งหมู่เกาะ ประมาณ 15 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบินอยู่ 1 แห่ง โดยมีรันเวย์ขึ้นลงของเครื่องบิน ระยะทาง 2,437 เมตร เพื่อบริการประชากร ในหมู่เกาะและนักท่องเที่ยว

หมู่เกาะ Coral Sea Island
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Coral Sea อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปออสเตรเลีย มีพื้นที่ในน่านน้ำเป็นหมู่เกาะปะการัง ทั้งหมดประมาณ 1 ล้านตารางกิโลเมตร โดยมีความยาวของหมู่เกาะระยะทาง ประมาณ 1,250 กิโลเมตร แบ่งออกมาเป็นเขตปกครองตนเอง และเป็นส่วนหนึ่งของประเทศออสเตรเลีย มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1969 ส่วนมากจะเป็นเกาะเล็ก ๆ มากมาย และบางเกาะไม่มีคนอาศัยอยู่อย่างถาวร แต่จะเป็นเขตทดลองทรัพยากรธรรมชาติของนักวิทยาศาสตร์ทางทะเล ที่สำคัญของประเทศออสเตรเลีย พร้อมทั้ง จัดเป็นอุทยานแห่งชาติที่สำคัญ และถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยว มาล่องเรือ ชมปะการัง ที่มีมากกว่า 400 ชนิดในน่านน้ำ แห่งหมู่เกาะ Coral Sea แห่งนี้

หมู่เกาะ Coral Sea มีเกาะที่สำคัญหลายเกาะ เช่น

หมู่เกาะทางตอนเหนือ มีเกาะ Wallis Islet ซึ่งเป็นเกาะหลักในหมู่เกาะ

เกาะ Coringa Islets

เกาะ Teregrosse Islets

รวมทั้งเกาะปริ่มน้ำ (Cays Islands) อีกหลายเกาะ คือเกาะ Magdelaine Cays

เกาะ Herald Cays

เกาะ Osprey Reef

เกาะ Shark Reef

เกาะ Moore Reef

เกาะ Holmes Reef

เกาะ Floro Reef

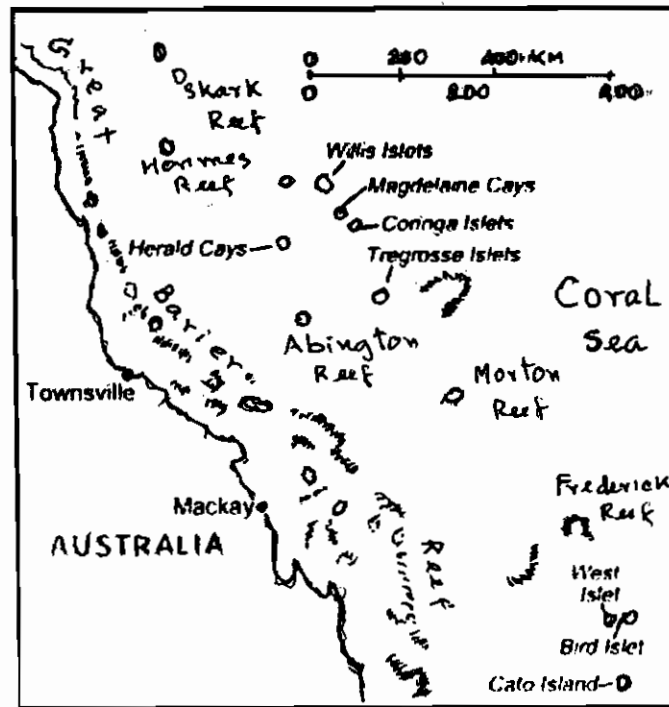
เกาะ Bougainville

เกาะ Flinders Reef

เกาะ Agington Reef

เกาะ Marion Reef

เกาะ Lihou Reef

แผนที่ หมู่เกาะ Coral Sea Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

หมู่เกาะทางใต้ มี เกาะ West Islets

เกาะ Bird Islet

เกาะ Cato

เกาะ Wreck Islet

เกาะ Frederick Reef

เกาะ Saumaree Reef

พื้นที่ หมู่เกาะ Coral Sea มีพื้นที่เป็นพื้นที่ดิน รวมทั้งหมด ประมาณ 3 ตารางกิโลเมตร และพื้นหินปะการังเล็ก ๆ น้อย ๆ อีก พื้นที่ ประมาณ 1 ล้านตารางเมตร ที่เหลือเป็นอาณาเขตพื้นน้ำ ตั้งอยู่ที่ละติจูดที่ 18 องศาใต้ และลองจิจูดที่ 152 องศาตะวันออก มีชายฝั่งรวมทุกเกาะ ประมาณ 3,095 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ โดยทั่วไป หมู่เกาะ Coral Sea จะมีสภาพอากาศร้อนชื้น ฝนตกตามฤดูกาล และบางฤดูกาล มีพายุไซโคลนพัดผ่าน และก่อคลื่นน่าน้ำ ทำให้เกิดความเสียหาย ในบริเวณหมู่เกาะเป็นจำนวนมาก

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทั่ว ๆ ไปของหมู่เกาะ ประกอบไปด้วย เกาะที่มีหาดทรายสลับไปกับแนวหินปะการัง และเกาะปริ่มน้ำ (Cays) คือช่วงน้ำขึ้น น้ำจะท่วมเกาะ พอน้ำลงจะเห็นแนวปะการังโผล่พื้นน้ำ โดยมีจุดสูงสุดของหมู่เกาะอยู่ที่ Cato Island ความสูง ประมาณ 6 เมตร ซึ่งเป็นเกาะทางใต้สุด

ประชากร ในหมู่เกาะ ไม่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างถาวร ส่วนมากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัย ที่เข้าไปดูแลทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล

การปกครอง หมู่เกาะ Coral Sea ถือเป็นเขตปกครองหนึ่ง ขึ้นตรงต่อรัฐบาลของเมืองหลวงใน กรุง Canberra โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

หมู่เกาะ French Polynesia
(Territory of French)

หมู่เกาะ French Polynesia เป็นหมู่เกาะที่ถูกค้นพบ ในศตวรรษที่ 19 และในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1995 หมู่เกาะแห่งนี้เคยใช้เป็นแหล่งทดลองระเบิดนิวเคลียร์ บนเกาะ Mururoa ซึ่งเป็นเกาะที่เกิดจากแนวหินปะการัง ต่อมาฝรั่งเศสได้ผนวกเกาะนี้ เข้าอยู่ในความปกครองของตน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1946

ที่ตั้ง หมู่เกาะ French Polynesia ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางด้านตอนใต้ อยู่ระหว่างทวีปอเมริกาใต้ และประเทศออสเตรเลีย ที่ ละติจูดที่ 15 องศา ใต้ ลองจิจูดที่ 140 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะ French Polynesia มีหมู่เกาะ ประกอบไปด้วย กลุ่มหมู่เกาะหลายกลุ่ม คือ

หมู่เกาะ Marguesas ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของกลุ่ม

หมู่เกาะ Tuamotu

หมู่เกาะ Bara Bora

หมู่เกาะ Society

หมู่เกาะ Makatea

หมู่เกาะ Tahiti หมู่เกาะนี้มี เมืองหลวง Pepecte (Tahiti) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของ
ตัวเกาะ

หมู่เกาะ Gambier

หมู่เกาะ Austral

หมู่เกาะ Uturoa

หมู่เกาะ Iles Tubua

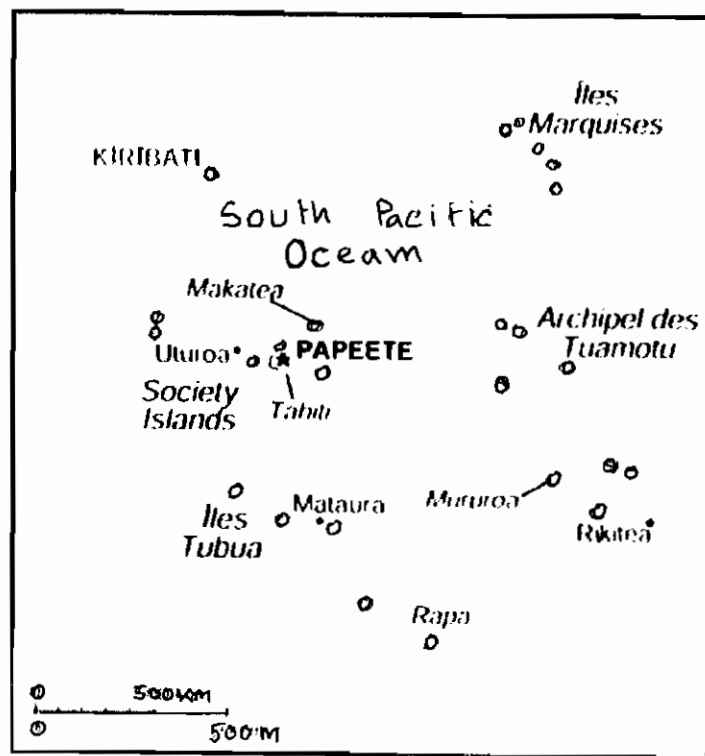
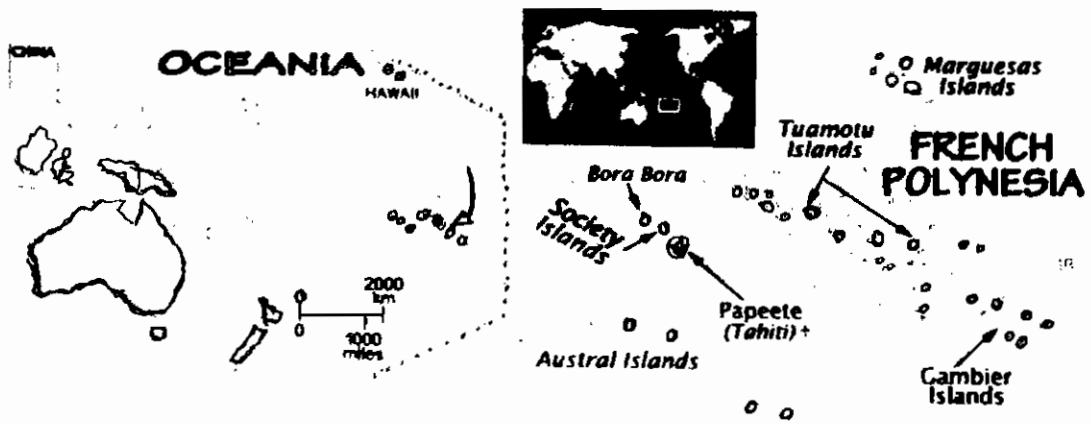
หมู่เกาะ Mururoa

หมู่เกาะ Rikitea

หมู่เกาะ Rapa

หมู่เกาะ Mataura

ทุกหมู่เกาะรวมกัน มีชายฝั่งทะเลระยะทาง ชาวประมาณ 2,525 กิโลเมตร

แผนที่ หมู่เกาะ French Polynesia

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะอากาศโดยทั่วไป มีอากาศแบบร้อนชื้น และบางครั้งมีฝนตกหนักในบางหมู่เกาะ

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะพื้นที่ของหมู่เกาะ จะเป็นพื้นที่สูง และภูเขาสูงสลับไปกับโซคหินที่ขรุขระ ส่วนชายฝั่งทะเลจะมีพื้นที่ราบ สลับไปกับแนวหินปะการัง จุดสูงสุดของหมู่เกาะอยู่ที่ Mont Orohena มีระดับความสูง ประมาณ 2,241 เมตร มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก ประมาณร้อยละ 1.6 พื้นที่ปลูกพืชอาหาร ได้ ประมาณ ร้อยละ 6 พื้นที่ในค้ำอื่น ๆ ร้อยละ 92.35

ทรัพยากรธรรมชาติ มีทรัพยากร ไม้ซุง ประมงทะเล แร่โคบอล และพื้นที่เหมาะสมในการพัฒนาเพื่อผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ

ประชากร หมู่เกาะ French Polynesia มีประชากรในปี ค.ศ. 2003 ประมาณ 262,900 คน อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 1.62 อายุเฉลี่ยของประชากร 75.45 ปี

เชื้อชาติ ประชากร มีเชื้อชาติ Polynesian ร้อยละ 78 เชื้อชาติจีน ร้อยละ 12 เชื้อชาติฝรั่งเศส ร้อยละ 10

ศาสนา ประชากรในหมู่เกาะ นับถือศาสนา คริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 30 นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 54 ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 16

ภาษา ในหมู่เกาะใช้ภาษา French และภาษา Tahitian เป็นภาษาราชการ อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 98

เมืองหลวง เมือง Papeete

เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 5 เขต คือ

1. เขต Archipel des Marquises
2. เขต Archipel des Tuamotu
3. เขต Archipel des Tubuai
4. เขต Iles du Vent
5. เขต Iles Sous - le - Vent

เศรษฐกิจ อาชีพส่วนใหญ่ของประชากร ยังอยู่ในภาคการเกษตร กิจการหลายอย่างยังได้รับการสนับสนุนจากการทหาร รายได้บางส่วนของหมู่เกาะในปัจจุบัน มาจากการท่องเที่ยว ส่วนภาคอุตสาหกรรม มาจากการเลี้ยงหอยมุก และอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูปอาหาร รายได้จากภาคเกษตร ร้อยละ 6 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 18 ภาคบริการ ร้อยละ 76

แรงงาน ในหมู่เกาะ มีแรงงาน ประมาณ 90,000 คน อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 13 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 19 ภาคการบริการ ร้อยละ 68 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 11.8

เกษตรกรรม มีผลผลิตจาก มะพร้าว ป่านวนิลา ผัก ผลไม้ สัตว์ปีก เนื้อวัว นม และกาแฟ

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเลี้ยงหอยมุก อุตสาหกรรมการแปรรูปจากการเกษตร อุตสาหกรรมงานฝีมือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ฟอสเฟต

สินค้าส่งออก มี หอยไข่มุก ร้อยละ 50 ของสินค้าส่งออก มีผลผลิตจากมะพร้าว ป่านวนิลา เนื้อปลาฉลาม ส่งไปยังประเทศ ญี่ปุ่น ร้อยละ 52.9 อเมริกา ร้อยละ 20 ฝรั่งเศส ร้อยละ 6.8 อื่นๆ ร้อยละ 6.6

สินค้านำเข้า มี เชื้อเพลิง อาหาร เครื่องจักรและอุปกรณ์ นำเข้าจาก ฝรั่งเศส ร้อยละ 45 ออสเตรเลีย ร้อยละ 16.7 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 11.2 อื่นๆ ร้อยละ 9.6

พลังงาน ได้จากพลังงาน เชื้อเพลิง ร้อยละ 60.7 พลังงานไฟฟ้า พลังน้ำ ร้อยละ 39.3

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Comptoirs Francais du Pacifique france (XPF)

องค์การระหว่างประเทศ มี

องค์การ ESCAP (associate)

องค์การ FZ

องค์การ ICFTU

องค์การ SPC

องค์การ WMO

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง 792 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 45 แห่ง

เมืองท่า มีเมือง Mataura เมือง Papeete เมือง Rikitea เมือง Uturoa

เรือส่งสินค้า 7 ลำ

เกาะกวม (GUAM)
(Territory of United States)

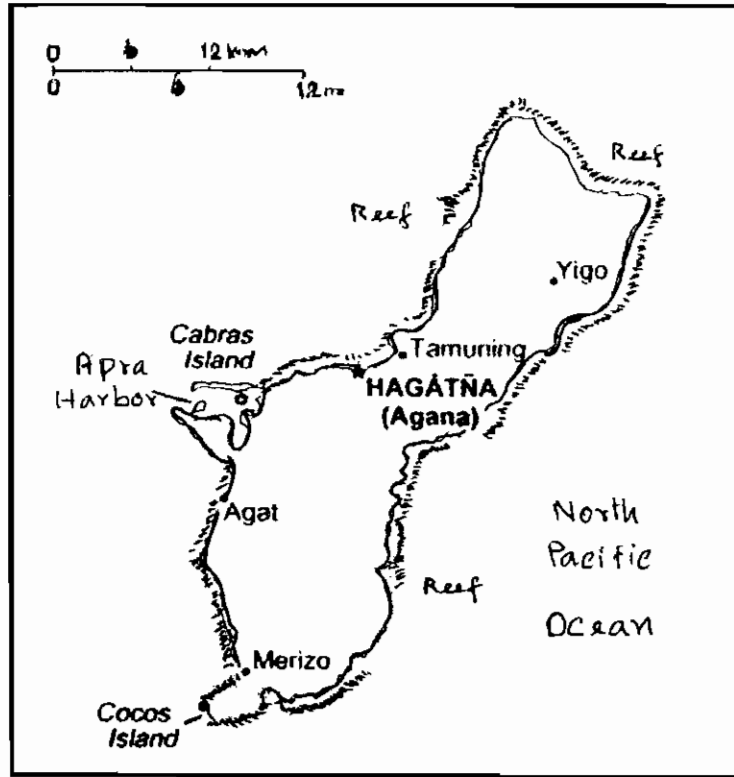
เกาะกวม เป็นอีกเกาะหนึ่งที่ สหรัฐอเมริกา ได้มาจากสเปน ในปี ค.ศ. 1898 และ เกาะกวม ได้ถูกญี่ปุ่น เข้ายึดครองในปี ค.ศ. 1941 แต่หลังจากนั้นอีก 3 ปี สหรัฐอเมริกาก็ ได้เกาะแห่งนี้มาอยู่ในความครอบครองอีกครั้ง ปัจจุบัน เกาะกวมเป็นที่ตั้งทางกองกำลังทหาร ของสหรัฐอเมริกา ในมหาสมุทรแปซิฟิก ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศ

ที่ตั้ง เกาะกวม ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก อยู่ระหว่าง หมู่เกาะซาวาย และหมู่เกาะ ฟิลิปปินส์ ที่ ละติจูดที่ 13 องศา เหนือ ลองจิจูดที่ 144 องศา ตะวันออก

พื้นที่ เกาะกวม มีพื้นที่ ประมาณ 549 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว ประมาณ 125.5 กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะ Guam เป็นเกาะใหญ่ที่สุด และมีเกาะปะการัง 2 เกาะเล็ก ๆ คือ เกาะ Cabras อยู่ทางด้านตะวันตก และเกาะ Cocos อยู่ทางใต้สุดของ เกาะใหญ่

ลักษณะอากาศ เกาะกวม มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น มีอุณหภูมิสูง และอากาศ ชื้นเกือบตลอดปี จะมีอากาศค่อนข้างสบายบ้าง ทางด้านชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ อันเนื่องมา จากลมสินค้าพัดผ่านบริเวณนี้ ในฤดูฝน จะมีปริมาณฝนตกชุก ในระหว่าง เดือนกรกฎาคม ถึง เดือนธันวาคม ของทุกปี และในช่วง เดือนมิถุนายน ถึง เดือนธันวาคม ของทุกปี จะมี ภัยธรรมชาติ จากพายุไต้ฝุ่น มาเยือน

ลักษณะภูมิประเทศ เกาะกวม ก่อกำเนิดมาจาก การระเบิดของหินภูเขาไฟ ส่วน รอบ ๆ ชายฝั่งของเกาะ ก่อตัวมาจากแนวหินปะการัง มีพื้นที่ราบหลายแห่ง ที่สลับกับพื้นที่สูง หินปูนที่เกิดจากการเซาะจากน้ำทะเล จึงทำให้เกิดชายฝั่งบางแห่งเว้าแหว่ง และแคบลึกเข้ามาใน พื้นที่เกาะ ส่วนทางตอนเหนือของเกาะ จะเป็นที่ราบผืนใหญ่ เหมาะในการตั้งถิ่นฐาน และการ เพาะปลูก ตอนกลางของเกาะประกอบไปด้วย ภูเขาสูง สลับกับพื้นที่ต่ำ ส่วนทางตอนใต้ ของเกาะ จะเป็นภูเขาสูงตลอดแนว จุดสูงสุด ของตัวเกาะอยู่ที่ Mount Lamlam มีความสูง ประมาณ 406 เมตร ในหมู่เกาะมีพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูกได้ ประมาณ ร้อยละ 10.91 ปลูก พืชอาหารได้ ประมาณ ร้อยละ 10 ส่วนพื้นที่ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 78.18

แผนที่ เกาะ กวม

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ทรัพยากรธรรมชาติ มีผลผลิตทาง ประมงทะเล และมีแหล่งธรรมชาติที่สวยงาม
เหมาะในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ประชากร เกาะกวม มีประชากร ประมาณ 164,990 คน ในปี ค.ศ. 2003 มี
ประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 35.1 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 58.4 อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ
6.4 อัตราการเกิด ร้อยละ 1.89 ต่อปี อัตราการเกิด 23.19 คน ต่อประชากร 1,000 คน
อัตราการตาย 4.25 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 78.27 ปี

เชื้อชาติ ประชากรมีเชื้อชาติ Chamorro ร้อยละ 37 Filipino ร้อยละ 26 White
ร้อยละ 10 และยังมี จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อีกร้อยละ 15

ศาสนา ประชากร นับถือ ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 85 ศาสนา
อื่นๆ ร้อยละ 15

ภาษา ประชากร ในหมู่เกาะพูดภาษา อังกฤษ ภาษา Chamorro และภาษา
ญี่ปุ่น อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 99

เมืองหลวง เมือง Hagatna (Agana)

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจเกือบทุกด้าน ยังได้รับการสนับสนุนจาก สหรัฐอเมริกา และจาก
การตัดสินใจของทหาร ที่ประจำการอยู่บนเกาะ รายได้ของเกาะจะมาจากการท่องเที่ยว การ
ประมง งานหัตถกรรมฝีมือ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมโรงแรม เพื่อบริการนักท่องเที่ยว ในแต่
ละปีมีมากกว่า 1 ล้านคน จะเป็นชาวญี่ปุ่น ประมาณ ร้อยละ 90 ดังนั้นอาหารจึงเป็นสิ่งจำเป็น
ต้องนำเข้าเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว รายได้มาจากการเกษตร ร้อยละ 7 อุตสาหกรรม ร้อยละ
15 อุตสาหกรรมการบริการ ร้อยละ 78

แรงงาน ในเกาะกวม มีแรงงานประมาณ 70,000 คน อยู่ในภาครัฐบาล ร้อยละ 26
ภาคเอกชน ร้อยละ 74 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 15

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเครื่องมือทางทหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาห
กรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเรือสำเภา อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมสิ่งทอ

เกษตรกรรม มี ผลไม้ เนื้อมะพร้าวแห้ง ผัก ไข่ หมู สัตว์ปีก หัวผัก
กาดหวาน

สินค้าส่งออก มี อุปกรณ์การขนส่ง น้ำมันกลั่น วัสดุการก่อสร้าง ปลา อาหาร
ทะเล ผักต่างๆ ส่งไปญี่ปุ่น ร้อยละ 81.7 เกาหลี ร้อยละ 6.1 แคนาดา ร้อยละ 2.4

สินค้านำเข้า มี น้ำมัน อาหาร สินค้าโรงงาน นำเข้าจากสิงคโปร์ ร้อยละ 40
เกาหลีใต้ ร้อยละ 21.7 ญี่ปุ่น ร้อยละ 21 ฮองกง ร้อยละ 4

หน่วยเงินตรา US dollar

องค์การระหว่างประเทศ มี

องค์การ ESCAP (associate)

องค์การ Interpol (Subleureao)

องค์การ IOC

องค์การ SPC

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง 885 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 5 แห่ง

เมืองท่า เมือง Apra Harbor

หมู่เกาะ Jarvis Island
(Territory of the United States)

หมู่เกาะ Jarvis อยู่ในกลุ่มหมู่เกาะ Oceania อยู่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก หมู่เกาะนี้ถูกค้นพบครั้งแรก โดยชาวอังกฤษในปี ค.ศ. 1821 ต่อมาหมู่เกาะ Jarvis ได้ถูกผนวกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1858 และต่อมาในปี ค.ศ. 1879 ได้มีผลผลิตของมูลนก (Guano) บนเกาะแห่งนี้ในปริมาณมาก ในปี ค.ศ. 1889 อังกฤษได้เข้ามายึดครองหมู่เกาะ Jarvis อีกครั้ง แต่สหรัฐอเมริกา ได้เข้ามาครอบครองอย่างสมบูรณ์ ในปี ค.ศ. 1935 และได้ใช้เกาะแห่งนี้ ตั้งเป็นสถานที่ทดลองทางธรรมชาติและทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะด้านสัตว์ป่า และการย้ายถิ่นของนกนางนวล ที่มีจำนวนมากในแต่ละปี บน หมู่เกาะ Jarvis

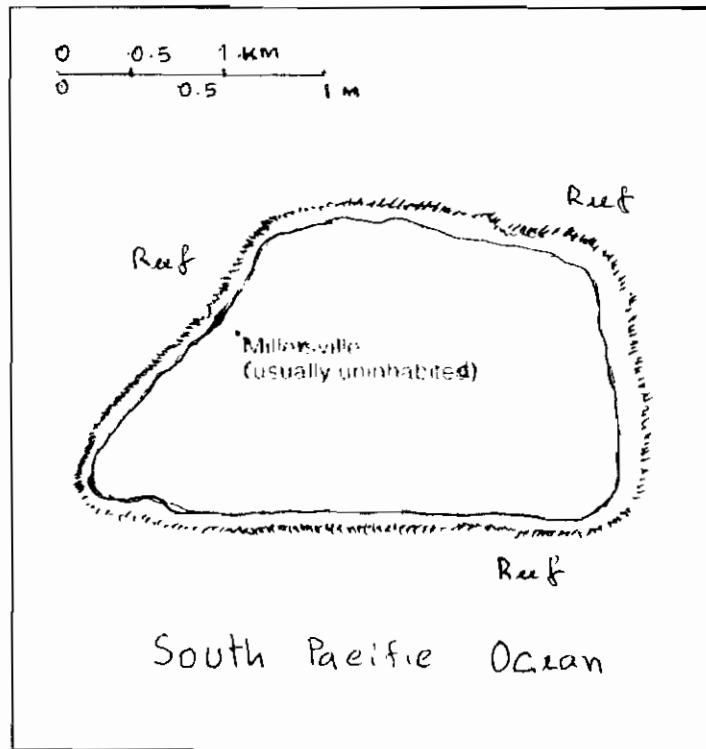
ที่ตั้ง ตั้งอยู่ ระหว่างครึ่งหนึ่งของ หมู่เกาะฮาวาย และหมู่เกาะ Cook ของนิวซีแลนด์ ที่ ละติจูดที่ 0 องศาใต้ และ ลองจิจูดที่ 160 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะ Jarvis มีพื้นที่ ประมาณ 4.5 ตารางกิโลเมตร โดยมีชายฝั่งทะเลยาว ประมาณ 8 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศของหมู่เกาะ Jarvis มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น บางครั้งมีปริมาณฝนตกมาก แต่ก็มีลมพัดผ่านสม่ำเสมอบริเวณเกาะนี้ ทำให้อากาศโดยทั่วไป อากาศดี และ ท้องฟ้าโปร่งใส

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศส่วนใหญ่ของหมู่เกาะ ประกอบไปด้วยหาดทราย และ รอบ ๆ เกาะ ล้อมรอบไปด้วยแนวหินปะการัง ซึ่งมีระดับความสูงห่างกับพื้นดินไม่มากนัก รอบ ๆ เกาะจึงประกอบไปด้วยร่องน้ำแคบ ๆ รอบเกาะ ที่คั่นระหว่างตัวเกาะ และแนวปะการัง ลักษณะเช่นนี้จะเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ บางครั้งทำให้เรืออับปาง ก่อนจะถึงตัวเกาะ จุดสูงสุดของเกาะ มีความสูง ประมาณ 7 เมตร

ประชากร หมู่เกาะ Jarvis มีคนอาศัยอยู่ไม่มากนัก ส่วนมากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัย ของส่วนราชการ ของสหรัฐอเมริกา ที่คอยสังเกตการณ์ความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าชนิดต่าง ๆ และปลาหลายชนิดที่หายากในบริเวณนี้ โดยมีสถานที่ตั้งอยู่ที่ Millersville ด้านตะวันตกของตัวเกาะ

แผนที่ หมู่เกาะ Jarvis Island

ที่มา : World The Factbook . 2003.

Johnston Atoll

(Territory of the United State)

หมู่เกาะ Johnston Atoll นั้น ทั้ง อเมริกา และอังกฤษ ได้ผนวกหมู่เกาะนี้อยู่ในเขตของหมู่เกาะฮาวาย ของอเมริกา ในปี 1858 และอเมริกาเอง ในสมัยนั้นก็อาศัยการเก็บผลผลิตของมูลนก (guano) มาตลอดจนถึงปี 1880 ต่อมาในปี 1934 ทหารเรืออเมริกา ได้เข้ายึดครองหมู่เกาะ และต่อมาในปี 1948 กองทัพอากาศได้เข้ามาตั้งฐานทัพ และการสร้างสนามบินเพื่อความสะดวกในการขนยุทโธปกรณ์ ในปี 1950 และปี 1960 อเมริกา ได้ใช้หมู่เกาะแห่งนี้ทดลองระเบิดนิวเคลียร์ ในปัจจุบัน กองทัพอากาศ ฯ ได้ใช้หมู่เกาะนี้เพื่อเป็นที่จอดพักของกองทหารเรือและทหารอากาศ และอีกส่วนก็เป็นนักวิจัยทางด้าน Chemical Weapons

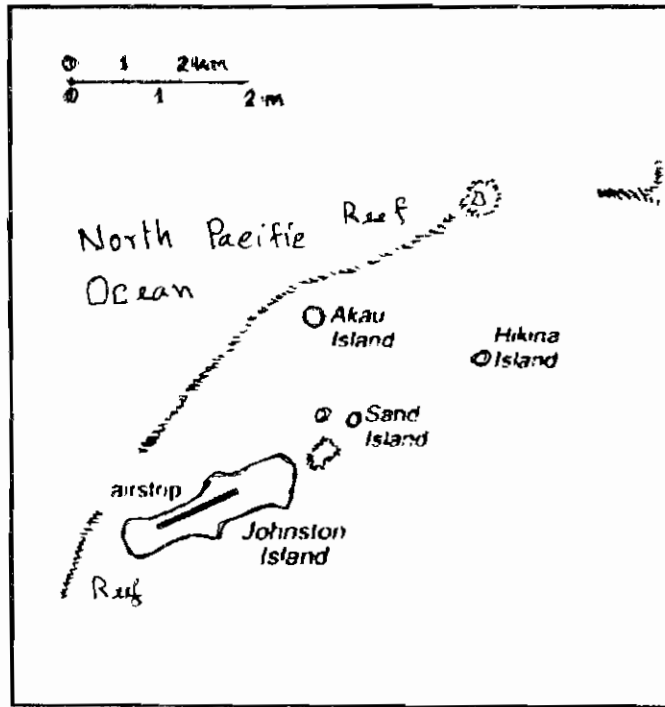
ที่ตั้ง หมู่เกาะ Johnston Atoll จัดอยู่ในกลุ่ม Oceania ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกทางตอนเหนือ ห่างจากเกาะ Honolulu ของเกาะฮาวาย ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 1,328 กิโลเมตร ที่ละติจูดที่ 16 องศา 45 ลิปดาเหนือ และลองจิจูด ที่ 169 องศา 31 ลิปดาตะวันตก มีพื้นที่ทั้งหมด 2.8 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ Johnston Atoll ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดของทางตอนใต้ นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะ Sand หมู่เกาะ Hikina (East Island) หมู่เกาะ Akau (North Island) และแนวหินปะการังอีกหนึ่งแนว ยาวประมาณ 7 กิโลเมตร ทางด้านตะวันตกของหมู่เกาะ และมีชายฝั่งยาวประมาณ 10 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศของหมู่เกาะ Johnston Atoll แบ่งเป็นเขตร้อนมีฝนตกในบางฤดู แต่โดยทั่ว ๆ ไป อากาศจะแห้ง และทางตอนเหนือของหมู่เกาะประกอบไปด้วยลมสินค้า ทำให้อากาศ บริเวณนี้อากาศ ค่อนข้างดี

ลักษณะภูมิประเทศ ส่วนมากจะเป็นที่ราบมีหน้าผาสูง โดยมีจุดสูงสุดอยู่ที่ Summit Peak โดยมีความสูง ประมาณ 5 เมตร จากระดับน้ำทะเล และสภาพทั่ว ๆ ไป หมู่เกาะก็ประกอบด้วยหาดทราย

ทรัพยากรธรรมชาติ หมู่เกาะ Johnston Atoll อุดมสมบูรณ์ไปด้วยมูลนก (guano) และมีการเก็บมูลนก ออกมาใช้จนกระทั่งปี 1890

ประชากร ปัจจุบันไม่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างถาวร บนหมู่เกาะ Johnston Atoll ในปี 2000 มีทหารของอเมริกา อยู่ประมาณ 1,100 คน และในปี 2001 มีทหารรักษาอยู่ประมาณ 970 นาย ส่วนใหญ่จะเป็นนายทหารทางการวิจัยอาวุธ ทางด้านอาวุธเคมี เพื่อใช้ในการจัดการทหาร ในกองทัพสหรัฐ ฯ

แผนที่ หมู่เกาะ Johnston Atoll

ที่มา: World The Factbook , 2003.

การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งของหมู่เกาะ Johnston Atoll มีความทันสมัยมาก โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการทหารมีทั้งโทรศัพท์ และ โทรทัศน์ มากกว่า 60 ช่อง ทั้งระบบดาวเทียม ที่ทันสมัย เพื่อการสื่อสารและการบันเทิง ส่วนท่าเรือของหมู่เกาะ อยู่ที่ Johnston Island และมีสนามบินอยู่ 1 แห่ง มีรันเวย์ในการขึ้นลง ประมาณ 3,047 เมตร โดยมีเที่ยวบินเข้าออกระหว่างหมู่เกาะ 6 เที่ยวบิน ต่อ 1 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 3 เที่ยวบินเพื่อการพาณิชย์ เพื่อขนถ่ายส่งสินค้า ที่จำเป็นต่อจำนวนอาหารเข้ายังตัวเกาะ และเพื่อการคมนาคมของทหารที่ต้องการกลับไปเยี่ยมญาติและครอบครัว และอีก 3 เที่ยวบินเพื่อการทหาร

หมู่เกาะ Heard and The McDonold
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Heard และ หมู่เกาะ McDonold เป็นหมู่เกาะอยู่ในความดูแล ของประเทศ อังกฤษมาก่อน ต่อมาได้ถูกผนวกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ของออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1947

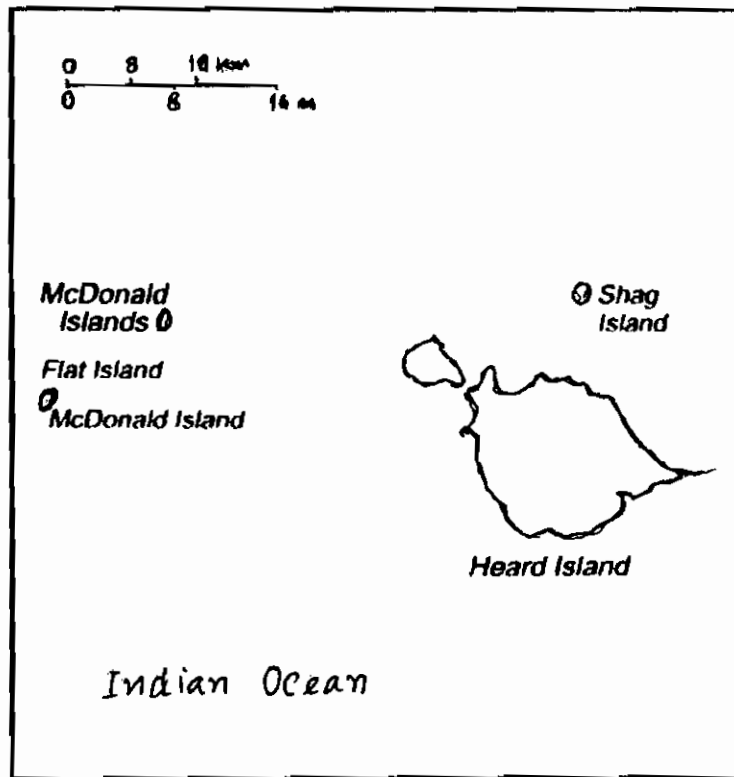
ที่ตั้ง หมู่เกาะ Heard และ the McDonold ตั้งอยู่ตอนใต้ ของทวีปอัฟริกาในมหาสมุทร อินเดีย โดยระยะทาง 2 ใน 3 ส่วนอยู่ระหว่าง เกาะ Madagascar และ ทวีป Antarctica หมู่ เกาะประกอบไปด้วย เกาะ McDonold เกาะ Flat เกาะ Shag และเกาะ Heard ซึ่งเป็น เกาะใหญ่ที่สุดในกลุ่ม อยู่ระหว่าง ละติจูดที่ 53 องศา ใต้ และลองจิจูด ที่ 73 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 412 ตารางกิโลเมตร โดยมีชายฝั่งทะเลรวม ระยะทาง 101.9 กิโลเมตร

ลักษณะอากาศ ของหมู่เกาะ Heard และหมู่เกาะ McDonold เป็นลักษณะอากาศแบบ Antarctic มีสภาพอากาศเย็น และพื้นที่มีน้ำแข็งปกคลุมตลอดเวลา

ลักษณะภูมิประเทศ หมู่เกาะ Heard ภูมิประเทศส่วนใหญ่จะเป็นภูเขา ที่มีน้ำแข็งปก คลุมตลอดปี และพื้นที่บางส่วนของเกาะ จะเป็นแนวภูเขาไฟ โดยเฉพาะภูเขาไฟที่ชื่อ Big Ben ที่พร้อมจะประทุอยู่ตลอดเวลา โดยภูเขาภูเขานี้มียอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขา ชื่อ Mawson Peak ที่มีความสูง ประมาณ 2,750 เมตร ส่วน หมู่เกาะ McDonold นั้นจะเป็น เกาะเล็กกว่า ประกอบด้วยลักษณะภูมิประเทศ ที่เป็นพื้นที่หินขรุขระ

ประชากร ประชากรของ หมู่เกาะ Heard และหมู่เกาะ McDonold นั้นยังไม่มีคน ไปตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัย ยกเว้นสถานีของนักวิจัย และนักวิทยาศาสตร์ ประเภทประชากรสัตว์ป่า ของหมู่เกาะส่วนมากจะเป็นแมวน้ำ และนกนาง นวล มีหลายชนิดที่มีจำนวนมากหลายแสนตัว

แผนที่ หมู่เกาะ Heard and The McDonald

ที่มา : World The Factbook , 2003.

Kingman Reef
(Territory of the United States)

หมู่เกาะ Kingman อยู่ในกลุ่ม Oceania หมู่เกาะแห่งนี้อยู่ในความดูแลของสหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ทางตอนเหนือ ของมหาสมุทรแปซิฟิก อยู่กึ่งกลางระหว่าง หมู่เกาะฮาวาย และหมู่เกาะอเมริกันซามัว หมู่เกาะ Kingman ได้ถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1922 รูปร่างของเกาะ เป็น Lagoon อยู่ตรงกลางของเกาะ และถูกล้อมรอบไปด้วยพื้นเกาะที่เกิดจากการก่อตัวจากแนวหินปะการัง หมู่เกาะจะวางแนวอยู่ใน 3 ลักษณะ หมู่เกาะเป็นที่จุดพักเรือ ในการเดินเรือระหว่างหมู่เกาะ ฮาวาย และหมู่เกาะอเมริกัน ซามัว ของสหรัฐอเมริกา มาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1930 ปัจจุบันได้มีหน่วยงานของรัฐที่เป็นนักสำรวจเกี่ยวกับการอพยพของสัตว์ป่า โดยเฉพาะนก ที่อพยพเข้ามายังหมู่เกาะแห่งนี้จำนวนมากในแต่ละปี

ที่ตั้ง หมู่เกาะ ตั้งอยู่ที่ ละติจูดที่ 6 องศา เหนือ และ ลองจิจูด ที่ 162 องศา ตะวันตก

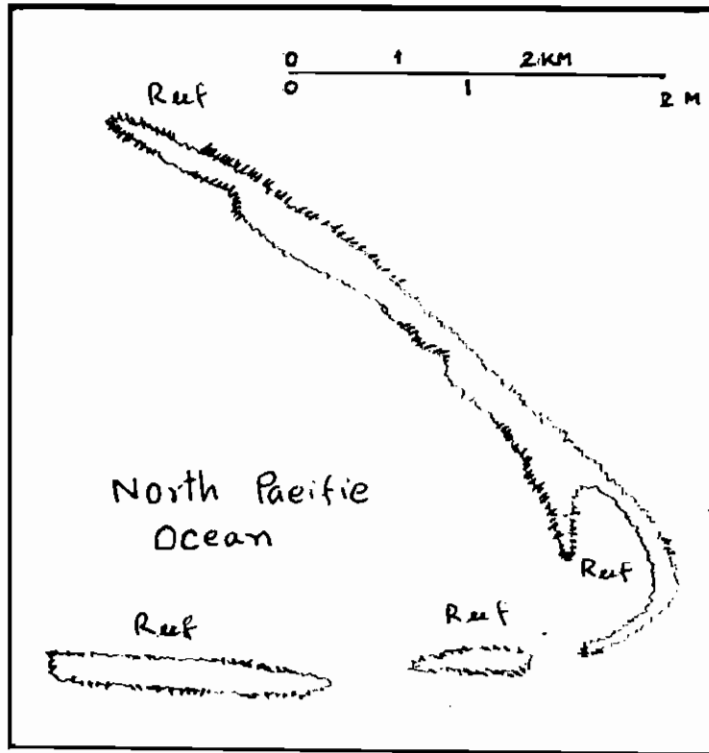
พื้นที่ หมู่เกาะมีพื้นที่ ประมาณ 1 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 3 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศของ หมู่เกาะ Kingman มีสภาพอากาศเป็นอากาศแบบร้อนชื้น และมีปริมาณฝนตกชุก แต่สภาพอากาศไม่รุนแรงมากนัก อันเป็นผลเนื่องมาจากปริมาณลมบริเวณนี้ที่มีไม่มาก

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปจะเป็นพื้นที่ต่ำ และลักษณะ เป็นเกาะปริ่มน้ำ ที่มีน้ำท่วม (Cays) ตามแนวปะการัง มีจุดสูงสุดของตัวเกาะประมาณ 1 เมตร

ประชากร ปัจจุบัน หมู่เกาะ Kingman มีคนอาศัยอยู่ไม่มาก ยกเว้นนักวิจัย และนักสำรวจ และทหารเรือ จากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และใช้สำหรับ แวะจอดเรือพักเพื่อเป็นทางผ่านเท่านั้น

การคมนาคมขนส่ง เดิมมีสายการบิน ของ Pan American Airway และเรือเดินทะเล ทำการบินระหว่าง เกาะฮาวาย และอเมริกา ซามัว ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1937 ถึง ปี ค.ศ. 1938 แต่ปัจจุบันมีเที่ยวบินไม่กี่เที่ยวต่อสัปดาห์ และ มีเพียงเฮลิคอปเตอร์เพื่อส่งนักสำรวจลงบนเกาะ

แผนที่ หมู่เกาะ Kingman Reef

ที่มา : World The Farbook , 2003.

หมู่เกาะ มิดเวย์ (Midway Island)
(Territory of The United States)

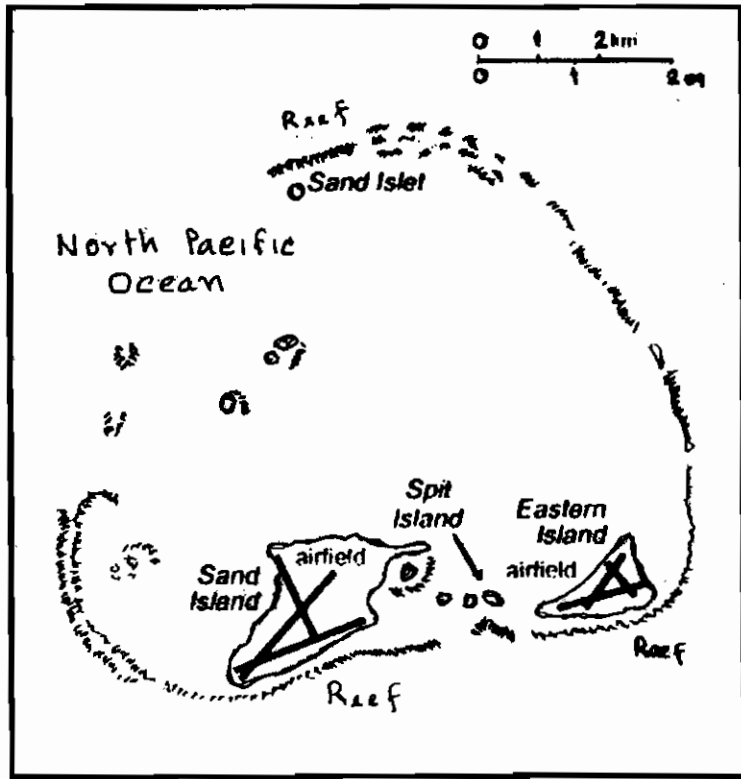
หมู่เกาะ Midway ได้ถูกสหรัฐอเมริกาเข้ายึดครอง มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1867 และหมู่เกาะ Midway นี้เองได้กลายเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงการสื่อสารต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา ในทุกหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก และการเข้ามาอยู่อาศัยบนเกาะแห่งนี้ได้เริ่มเข้ามา ในปี ค.ศ. 1903 และใน ปี ค.ศ. 1935 ถึง ปี ค.ศ. 1947 หมู่เกาะ Midway ได้กลายเป็นจุดศูนย์กลางขึ้นลง และจอดพักของเครื่องบินที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศพันธมิตรโดยเฉพาะการที่สหรัฐอเมริกาได้ชัยชนะเหนือประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1942 หมู่เกาะ Midway กลายเป็นจุดหลักที่สำคัญทางทหาร ทั้งทางทหารบก ทางทหารอากาศ และทหารเรือของสหรัฐอเมริกาอย่างยิ่ง และหมู่เกาะ Midway ได้กลายเป็นเขตหวงห้ามทางทหาร มาจนถึง ปี ค.ศ. 1993 และในปัจจุบันหมู่เกาะแห่งนี้ ได้เป็นที่ตั้งหน่วยงานวิจัยที่สำคัญทางทะเล โดยเฉพาะการย้ายถิ่นของสัตว์ป่า มาตามสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสให้สาธารณชนได้เข้ามาเยือน และท่องเที่ยวบนเกาะแห่งนี้ด้วย

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Midway อยู่ในกลุ่มหมู่เกาะ Oceania เป็นแนวเกาะที่เกิดจากการก่อตัวของหินปะการัง ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางตอนเหนือ โดย 1 ใน 3 ของระยะทางอยู่ระหว่าง เกาะ Honolulu และเมือง ไคเกียว ที่ละติจูดที่ 28 องศา เหนือ และ 177 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะ Midway มีพื้นที่ ประมาณ 6.2 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย หมู่เกาะ Eastern หมู่เกาะ Sand หมู่เกาะ Spit และมีหมู่เกาะ Sand Islet ซึ่งอยู่ตอนเหนือของกลุ่มหมู่เกาะ มีชายฝั่งทะเลทั้งหมดประมาณ 15 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ Midway มีลักษณะอากาศแบบกึ่งร้อนชื้น แต่บางส่วนของหมู่เกาะ จะมีลมทางด้านตะวันตกพัดผ่าน และมีความชื้นสูง แดดแรงมาก จึงมี อากาศสบายตลอดปี

ลักษณะภูมิประเทศ หมู่เกาะ Midway เป็นเกาะหินล้วน ไม่มีแม่น้ำ ลำธาร และไม่มีพื้นที่ราบ โดยพื้นที่บางบริเวณ ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลเพียง 1 เมตร

แผนที่ หมู่เกาะ Midway Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ทรัพยากรธรรมชาติ จะเป็นสัตว์ป่าที่มีการย้ายถิ่นอยู่ตลอดเวลา ปัจจุบัน หมู่เกาะ Midway ได้เปิดโอกาสให้เอกชนเข้าไปเยี่ยมชมธรรมชาติ ในการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์ป่า และมีเกมส์ในการศึกษา เช่น การคกปลาเพื่อการพักผ่อน

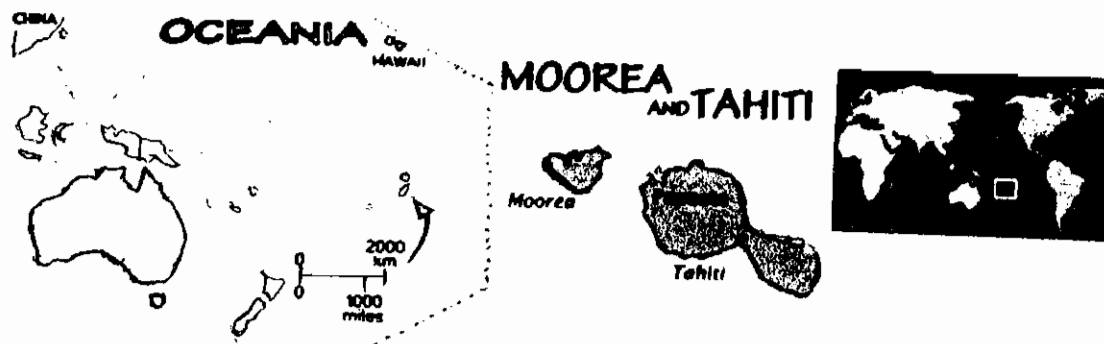
ประชากร หมู่เกาะยังคงมีคนอาศัยอยู่ไม่มากนัก เพื่อความปลอดภัยทางการทหาร จะมีคนอาศัยอยู่ ประมาณ 150 คน ส่วนมากจะเป็นทหารที่ดูแล และรักษาการอยู่บนเกาะ พร้อมทั้งนักวิจัยทางด้านของสัตว์ป่าบนเกาะ และสัตว์ป่าหายากและกำลังสูญพันธุ์ นักสำรวจ ส่วนมากจะตั้งกักอยู่ในหน่วยงาน The National Wildlife Refuge System ของสหรัฐอเมริกา

การคมนาคมขนส่ง

มีท่าเรือ อยู่ที่ Sand Island และมีทางขึ้นลงของเครื่องบิน บนเกาะอยู่ 3 แห่ง โดยมีรันเวย์ที่ ระยะทางขึ้นลงระหว่าง 1,524 – 2,437 เมตร อยู่ 2 แห่ง และรันเวย์ระยะทาง 914–1,523 เมตร อยู่ 1 แห่ง อยู่ในความดูแลของทหารสหรัฐอเมริกา

หมู่เกาะ Moorea and Tahiti

หมู่เกาะ Moorea and Tahiti เป็นส่วนหนึ่ง ของหมู่เกาะ Society และรวมอยู่ในหมู่เกาะ French Polynesia หมู่เกาะ Tahiti ประกอบด้วย พืชพรรณ และป่าไม้สีเขียวงดงามปกคลุมไปทั้งหมู่เกาะ บนหมู่เกาะยังมีเทือกเขา และยอดเขาที่สวยงาม ระยะทางยาวประมาณ 2,000 เมตร ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนหมู่เกาะนี้กันมาก ส่วนหมู่เกาะ Moorea เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่มีความงดงามทางธรรมชาติ เช่นกัน จนบางครั้งมีผู้ให้ สมญานามเกาะ Moorea ว่า “ It’s monument to the prodical beauty of nature ” หมู่เกาะ Moorea and Tahiti มีประชากร ประมาณ 180,000 คน จากประชากรของ French Polynesia จำนวน 262,900 คน ในปี ค.ศ. 2003 ภาษา ที่ใช้พูดในหมู่เกาะ คือ ภาษาฝรั่งเศส และ ภาษา Tahitin

แผนที่ หมู่เกาะ Moorea and Tahiti

ที่มา : World The Factbook , 2003.

หมู่เกาะนิวกาลิโดเนีย

(New Caledonia)

หมู่เกาะ นิวกาลิโดเนีย เคยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานทั้งของชาวอังกฤษ และชาวฝรั่งเศสมาก่อน โดยประชาชน จากทั้งสองประเทศอาศัยอยู่คนละด้านคัวเกาะ มาตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 19 ต่อมาฝรั่งเศส ได้ผนวกเอา นิวกาลิโดเนีย เข้าเป็นส่วนหนึ่งของตน ในปี ค.ศ. 1853 และก็รวมเอา 4 เกาะใหญ่ที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เข้ามาอยู่ในความปกครองของนิวกาลิโดเนีย ด้วยในปี ค.ศ. 1864 ต่อมาใน ปี ค.ศ. 1980 ฝรั่งเศส ได้ให้ นิวกาลิโดเนีย มีอิสรภาพในการปกครองตนเอง และจัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1990

ที่ตั้ง นิวกาลิโดเนีย เป็นกลุ่มหมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ในน่านน้ำของมหาสมุทรแปซิฟิก ทางตอนใต้ อยู่ทางด้านตะวันออก ของออสเตรเลีย ที่ละติจูดที่ 21 องศา ใต้ และลองจิจูดที่ 165 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ นิวกาลิโดเนีย มีพื้นที่ประมาณ 19,060 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วยเกาะที่สำคัญ คือ เกาะ New Caledonia ซึ่งเป็นเกาะใหญ่สุด มีเมืองหลวงคือ เมือง Noumea ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคัวเกาะ และบนเกาะแห่งนี้ยังประกอบไปด้วย เมืองที่สำคัญ คือ เมือง Thio ตั้งอยู่บนชายฝั่ง ตะวันออกเฉียงใต้ เมือง Poindimie ตั้งอยู่ชายฝั่ง ตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ เมือง Mueo ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ นอกจากนี้ยังมี หมู่เกาะ Isle of pins (Ile des Pins) อยู่ทางใต้สุดของกลุ่ม หมู่เกาะ Lifou (Loyame) หมู่เกาะ Ouvea ทั้ง 3 หมู่เกาะตั้งอยู่ทางตะวันออกสุด ของเกาะใหญ่ และยังมีเกาะเล็ก เกาะน้อยอีกหลายร้อยเกาะ ส่วนใหญ่เป็น เกาะปริ่มน้ำ (Cays) หมู่เกาะนิวกาลิโดเนีย มี ชายฝั่งรวมระยะทาง ประมาณ 2,254 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ หมู่เกาะ นิวกาลิโดเนีย มีภูมิประเทศ ประกอบไปด้วย ที่ราบแคบ ๆ ชายฝั่งทะเลสลับไปด้วย พื้นที่สูงและภูเขา มีพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูกได้น้อยมาก มีทุ่งหญ้า ประมาณร้อยละ 12 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 39 ส่วนพื้นที่ด้านอื่น ๆ ประมาณร้อยละ 49 จุดสูงสุด ของประเทศ อยู่ที่ Mont Panie ที่ระดับความสูง ประมาณ 1,628 เมตร มีพื้นที่รอบริมน้ำ เพื่อการชลประทาน ประมาณ 160 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ สภาพอากาศโดยทั่วไปของหมู่เกาะ มีอากาศแบบป่าฝนเมืองร้อน มีลมสินค้าพัดผ่าน ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ อากาศโดยทั่วไป มีอากาศร้อน และความชื้นสูง

ทรัพยากรธรรมชาติ มีทรัพยากรธรรมชาติ คือ แร่ นิกเกิล โครเมียม เหล็ก โคบอล แมงกานีส เงิน ทองคำ ตะกั่ว สังกะสี

ภัยธรรมชาติ หนุม่เกาะ นิวคาลิโดเนีย มีภัยธรรมชาติจากพายุไซโคลน มาเยือนเสมอ โดยเฉพาะในเดือนพฤศจิกายน และ เดือนมีนาคม และนอกจากนี้ยังมีภัยธรรมชาติ จากการพังทลายของดิน ในพื้นที่สูง และการเกิดไฟป่า

ประชากร นิวคาลิโดเนีย มีประชากร ประมาณ 209,858 คน โครงสร้าง อายุของ ประชากร อายุ 0-14 ปี ประมาณร้อยละ 30 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 64 ประชากรอายุ มากกว่า 65 ปี ร้อยละ 6 อัตราการเพิ่มของประชากร ประมาณ ร้อยละ 1.48 อัตราการเกิด 20.37 คน ต่อ ประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.62 คน ต่อ ประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 73.02 ปี

เชื้อชาติ ประชากร นิวคาลิโดเนีย มีเชื้อชาติ Melanesian ร้อยละ 42.5 เชื้อชาติ ยูโรเปียน ร้อยละ 37.1 เชื้อชาติ Wallisian ร้อยละ 8.4 เชื้อชาติ โพลินีเซียน ร้อยละ 3.8 เชื้อชาติ อินโดนีเซีย ร้อยละ 3.6 เชื้อชาติ เวียดนาม ร้อยละ 1.6 เชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 3

ศาสนา ประชากรในหนุม่เกาะ นับถือ ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 60 ศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 30 ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 10

ภาษา ในหนุม่เกาะ ประชากรใช้ภาษา French เป็นภาษาราชการ และยังมีภาษาท้องถิ่น ที่ใช้พูดในหนุม่เกาะอีก ประมาณ 33 ภาษา อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 91

เมืองหลวง คือเมือง Noumea

เขตการปกครอง นิวคาลิโดเนีย แบ่งการปกครองออกเป็น 3 จังหวัด คือ

1. จังหวัด Loyante
2. จังหวัด Nord
3. จังหวัด Sud

เศรษฐกิจ นิวคาลิโดเนีย มีสินแร่ นิกเกิล ที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ ประมาณร้อยละ 20 ของโลก และปัจจุบันทั่วโลก ก็มีความต้องการ นิกเกิล เพิ่มขึ้นมากเรื่อยๆ แต่เนื่องจากสภาพ ของพื้นที่ของประเทศ ไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก จึงมีการนำสินค้าเข้า เป็นจำพวกอาหาร จำนวน

มากกว่าร้อยละ 20 ในแต่ละปี ด้านการเงินก็ได้รับการสนับสนุนจากฝรั่งเศส ปัจจุบันรายได้อีก ส่วน ได้มาจากการท่องเที่ยว จากต่างชาติมากขึ้นเรื่อย ๆ รายได้ของประเทศจึงมาจากการเกษตร ร้อยละ 3 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 30 ภาคการบริการ ร้อยละ 66

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรม เหมืองแร่ นิกเกิล และ Smelting

เกษตรกรรม มี ผัก เนื้อวัวขุน deer และสัตว์มีชีวิต

การส่งออก มี แร่นิกเกิล นิกเกิลชุบแข็ง และอาหารทะเล ส่งไปญี่ปุ่น ร้อยละ 27 ฝรั่งเศส ร้อยละ 17 ใต้หวัน ร้อยละ 12 และเกาหลีใต้ ร้อยละ 9

การนำเข้า มี อุปกรณ์การขนส่ง เครื่องจักรกล อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เชื้อเพลิง สินแร่ เหล็กไวน์ น้ำตาล ข้าว นำเข้าจากประเทศ ฝรั่งเศส ร้อยละ 49 ออสเตรเลีย ร้อยละ 14 สิงคโปร์ ร้อยละ 6 นิวซีแลนด์ ร้อยละ 5 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 5

แรงงาน แรงงานในประเทศ มีประมาณ 79,395 คน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 7 อุตสาหกรรม ร้อยละ 23 บริการ ร้อยละ 70 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 19

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ ESCAP (associaty)

องค์การ FZ

องค์การ ICFTU

องค์การ SPC

องค์การ WFTU

องค์การ WMO

หน่วยเงินตรา Comptoirs Francais du Pacifique franc (XPF)

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง 4,825 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 29 แห่ง

เมืองท่า มีเมือง Mueo เมือง Noumea เมือง

เกาะ NIUE
(Territory Of New Zealand)

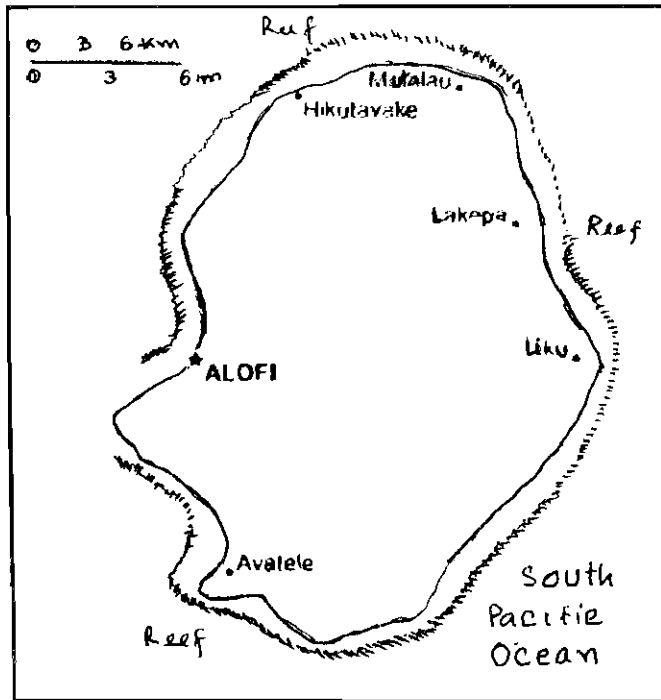
ชาวเกาะ Niue นั้นมีความเป็นมาที่เก่าแก่ และมีวัฒนธรรมที่ดี ๆ และโดดเด่นต่อเนื่องกันมาช้านาน มาตั้งแต่เดิมทีเดียว แต่มีความแตกต่างด้านภาษา ที่พูดภาษากับชาว Polynesian ความต่างนี้เอง ทำให้เป็นสาเหตุที่คือการปกครองตนเอง แต่ประชากรในเกาะ Niue ก็มีการย้ายถิ่นฐาน ออกจากหมู่เกาะอยู่เรื่อย ๆ จากประชากรที่เคยมีอยู่ถึง 5,200 คน ในปี ค.ศ. 1966 ลดลงเหลือ ประมาณ 2,100 คน ในปี ค.ศ. 2000 ส่วนใหญ่จะย้ายถิ่นฐานไปอยู่ในนิวซีแลนด์ แต่ปัจจุบันประชากรก็เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ

ที่ตั้ง เกาะ Niue ตั้งอยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania ตัวเกาะ Niue ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก อยู่ทางตะวันออกเฉียงของประเทศ Tonga ตั้งอยู่ละติจูดที่ 19 องศา ใต้ และลองจิจูดที่ 169 องศา ตะวันตก

พื้นที่ เกาะ Niue มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 260 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 64 กิโลเมตร มีเมือง Alofi เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของตัวเกาะ ยังมีเมืองที่สำคัญคือ เมือง Liku และเมือง Lakepa อยู่ทางตะวันออกเฉียงของเกาะ และมีเมือง Mutalau และเมือง Hikutavake อยู่ทางตอนเหนือของเกาะ มีเมือง Avatafe อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ ของตัวเกาะ

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศ ของเกาะ Niue เป็นอากาศแบบป่าฝนเมืองร้อน มีอากาศชื้น และมีปริมาณฝนตกชุก ในบางเดือนจะมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศบ้างเมื่อมีลมสินค้า ทางตะวันออกเฉียงใต้พัดผ่าน ซึ่งมีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของอากาศเหนือเกาะ และในบางเดือนจะมีภัยธรรมชาติ คือ พายุไต้ฝุ่นมาเยือนหมู่เกาะทำให้เกิดความเสียหายต่อประชากรที่อาศัยอยู่บนเกาะนี้เสมอ

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไป ภูมิประเทศของตัวเกาะ ประกอบไปด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ และสลับไปด้วยภูเขาหินปูน โดยเฉพาะบริเวณหน้าผาสลับไปกับชายฝั่งแคบๆรอบ ๆ ตัวเกาะ ส่วนตอนกลางของเกาะ เป็นภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีจุดสูงสุดของพื้นที่อยู่ใกล้กับเมือง Mutalau ซึ่งอยู่ทาง ตะวันออกเฉียงเหนือของตัวเกาะ โดยมีระดับความสูง ประมาณ 68 เมตร

แผนที่ หมู่เกาะ Niue

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติ ชาวเกาะ Niue มีการประมงในน่านน้ำ ที่อุดมสมบูรณ์ ด้วยปลาและสัตว์น้ำทะเลที่มากมายหลายชนิด มีพื้นที่เกาะเหมาะสมต่อการเพาะปลูก ประมาณ ร้อยละ 19 ของพื้นที่ เป็นการปลูกพืชที่มีการเก็บเกี่ยวตามฤดูกาล ร้อยละ 8 พื้นที่เป็นทุ่งหญ้าสัตว์เลี้ยง ร้อยละ 4 ส่วนพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ด้านอื่นๆ ร้อยละ 19 และมีพื้นที่ที่ได้ไม่ใช้ประโยชน์ด้านใดเลย ประมาณ ร้อยละ 50 หมู่เกาะ Niue ถือว่าเป็นเกาะ ประการังที่ใหญ่อีกเกาะหนึ่งของโลก ในน่านน้ำของมหาสมุทรแปซิฟิก

ประชากร หมู่เกาะ Niue มีประชากรอยู่ประมาณ 2,524 คน และอัตราการเกิดของประชากรประมาณ ร้อยละ 0.5

เชื้อชาติ ประชากร ของหมู่เกาะ Niue มีเชื้อชาติ Polynesian และยังมีเชื้อชาติ ยุโรป เชื้อชาติ ซามัว และเชื้อชาติ ตองกัน (Tongan)

ศาสนา ประชากร Niue ประมาณ ร้อยละ 75 นับถือศาสนา Ekalesian niue และศาสนา Latter - Day Saint ร้อยละ 10 และอีก ร้อยละ 10 นับถือศาสนา อื่นๆ

ภาษา ประชากร Niue พูดทั้งภาษา Polynesian ภาษา Tongan ภาษา Samoa และ ภาษา English มีการรู้หนังสือ ทั้งหมู่เกาะ ประมาณ ร้อยละ 95

การปกครอง วันที่ 19 ตุลาคม ปี ค.ศ. 1974 ประชากรหมู่เกาะ Niue มีรัฐบาลตั้งขึ้นมาเพื่อบริหารหมู่เกาะ แต่นโยบายบางอย่าง ยังคงอยู่ในความดูแลของรัฐบาลนิวซีแลนด์ แต่ปัจจุบันก็มีการบริหารชุมชน และตั้งตัวแทนของกลุ่มขึ้นมา เพื่อเป็นคนคอยประสานงานทุกอย่างกับทางรัฐบาล

เศรษฐกิจ การบริหารด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ยังคงขึ้นอยู่กับประเทศนิวซีแลนด์ ปัจจุบันรายได้ของเกาะบางส่วน จะมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลผลิตจากมะพร้าว

เกษตรกรรม มีผลผลิตจากมะพร้าว น้ำผึ้ง กระทกรกฝรั่ง (Passion fruit) มะนาว แยมจากผลไม้ มันสำปะหลัง (Cassava) มันฝรั่ง หมู สัตว์ปีก ไข่ เนื้อ

อุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ อุตสาหกรรมน้ำมันพืช และน้ำมันที่ได้จากผลไม้รสส้ม อุตสาหกรรมครีมที่ได้จากผลผลิตจากมะพร้าว อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเงิน การธนาคาร และอุตสาหกรรมบริการ

กำลังแรงงาน ในหมู่เกาะ Niue มีกำลังแรงงานประมาณ 1,450 คน แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานในครอบครัว และเป็นแรงงานของการทำสวนขนาดใหญ่ (Plantation) บางส่วนเป็นแรงงานในภาครัฐบาล และบางส่วนเป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรม แต่มีเป็นส่วนน้อย อัตราการว่างงานบนหมู่เกาะยังมีอยู่มาก

พลังงาน พลังงานที่ใช้ภายในหมู่เกาะ ร้อยละ 100 ได้มาจากพลังงานเชื้อเพลิง
สินค้าส่งออก มี คริมจากการแปรรูปของมะพร้าว เนื้อมะพร้าวแห้ง (Copra) น้ำผึ้ง
ผลผลิตจากสัตว์ป่า แสตมป์และของที่ระลึก สินค้าหัตถกรรม สินค้าส่วนมาก ส่งไปที่นิว
ซีแลนด์ ร้อยละ 80 และบางส่วนส่งไปยัง หมู่เกาะฟีจี หมู่เกาะ Cook และออสเตรเลีย
สินค้านำเข้า เป็น พวอาหาร สัตว์มีชีวิต สินค้าอุตสาหกรรม เครื่องจักรกล เชื้อ
เพลิง น้ำมันหล่อลื่น เคมีภัณฑ์ และยา สินค้าเข้ามาจาก นิวซีแลนด์ ร้อยละ 59
ฟีจี ร้อยละ 20 ญี่ปุ่น ร้อยละ 13 และยังมีมาจากซามัว ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา
หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล New Zealand dollar (NZD)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ ACP
- องค์การ ESCAP (association)
- องค์การ FAO
- องค์การ WHO (Intersat nonsignatory user)
- องค์การ Sparteca
- องค์การ SPC
- องค์การ SPF
- องค์การ UNESCO
- องค์การ WMO

การคมนาคมขนส่ง

- ทางถนน ระยะทาง 234 กิโลเมตร
- ทางอากาศ มีสนามบิน 1 แห่ง

หมู่เกาะ Norfolk
(Territory of Australia)

หมู่เกาะ Norfolk เป็นเขตปกครองตนเอง อีกหมู่เกาะหนึ่ง ของออสเตรเลีย มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1774 อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania อยู่ตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก ด้านทิศตะวันออกของประเทศออสเตรเลีย

ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ ที่สำคัญ 3 หมู่เกาะ คือ

1. หมู่เกาะ Norfolk เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด และมีเมืองหลวง Kingston ตั้งอยู่บนเกาะนี้ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของตัวเกาะ
2. หมู่เกาะ Nepean เป็นเกาะที่เล็กที่สุด
3. หมู่เกาะ Philip เป็นเกาะใหญ่ เป็นอันดับ 2 ตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของกลุ่ม

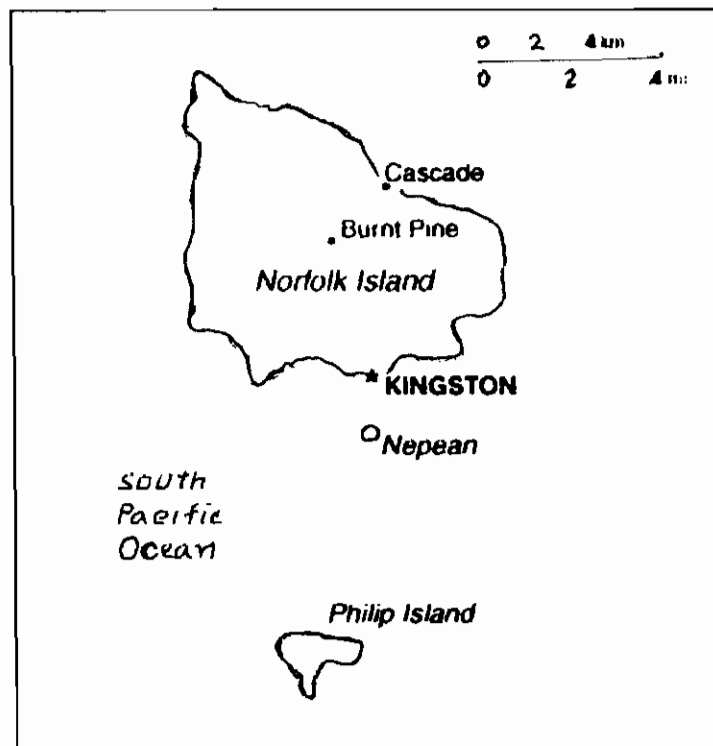
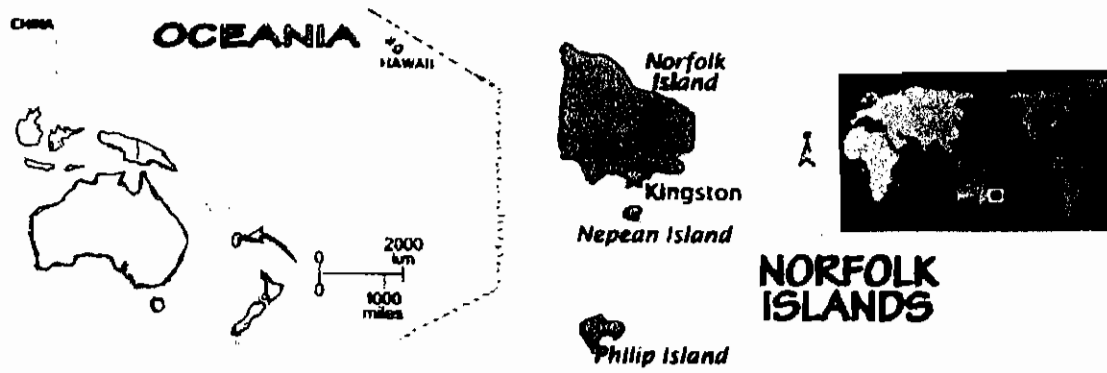
ที่ตั้ง หมู่เกาะ Norfolk ตั้งอยู่ที่ ละติจูด 29 องศา ใต้ และลองจิจูดที่ 167 องศาตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Norfolk มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 34.6 ตารางเมตร และมีชายฝั่งทะเลระยะทางยาว ประมาณ 32 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่โดยทั่ว ๆ ของตัวเกาะเป็นพื้นที่สูง และภูเขา การเกิดของเกาะ เกิดมาจากการระเบิดของหินภูเขาไฟ ภูมิประเทศบางส่วนของพื้นที่เกาะ เป็นที่ราบลูกคลื่น (Rolling Plains) มีจุดสูงสุด อยู่ที่ Mount Bates มีระดับความสูง ประมาณ 319 เมตร มีพื้นที่เหมาะต่อการเลี้ยงสัตว์ ประมาณ ร้อยละ 25 ส่วนอีก ร้อยละ 75 ใช้ในกิจการอื่น ๆ และเป็นโซดหิน

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศทั่ว ๆ ไป เป็นอากาศแบบกึ่งเมืองร้อน บางครั้งมีอากาศร้อน ฤดูกาลต่างๆบนเกาะ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก แต่ในบางเดือนจะมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือน โดยเฉพาะในเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกรกฎาคม ของทุกปี

ประชากร หมู่เกาะ Norfolk มีประชากร ในปี ค.ศ. 2003 ทั้งหมดประมาณ 1,879 คน มีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ -0.7 คน

แผนที่ หมู่เกาะ Norfolk

ที่มา : World The Factbook , 2003.

เชื้อชาติ ประชากร มีเชื้อชาติ Australian เชื้อชาติ New Zealander และ เชื้อชาติ Polynesians

ศาสนา ประชากรถือ ศาสนาคริสต์ นิกาย Anglican ร้อยละ 39 นิกาย โรมันคาทอลิก ร้อยละ 12 นิกาย Uniting Church in Australia ร้อยละ 16 และอื่นๆ อีก ประมาณ ร้อยละ 35

ภาษา ในหมู่เกาะ ประชากร ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาราชการ
เกษตรกรรม มีผลผลิต เมล็ดพันธุ์พืช เนื้อมะพร้าวแห้ง ผักต่าง ๆ ผลไม้ ไข่ และสัตว์ปีก

อุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นหมู่เกาะที่มีความสวยงาม อีกเกาะหนึ่งในมหาสมุทรแปซิฟิก จึงมีนักท่องเที่ยวมาเยือนหมู่เกาะจำนวนมาก ในแต่ละปี
สกุลเงิน ใช้สกุลเงิน AUD (Australian dollar)

การคมนาคมขนส่ง

ทางถนน ระยะทาง ประมาณ 95 กิโลเมตร มีเมืองท่าที่สำคัญ อยู่ที่ เมือง Kingston และ เมือง Cascade

ทางอากาศ มีสนามบินอยู่ 1 แห่ง

NORTHERN MARIANA ISLAND

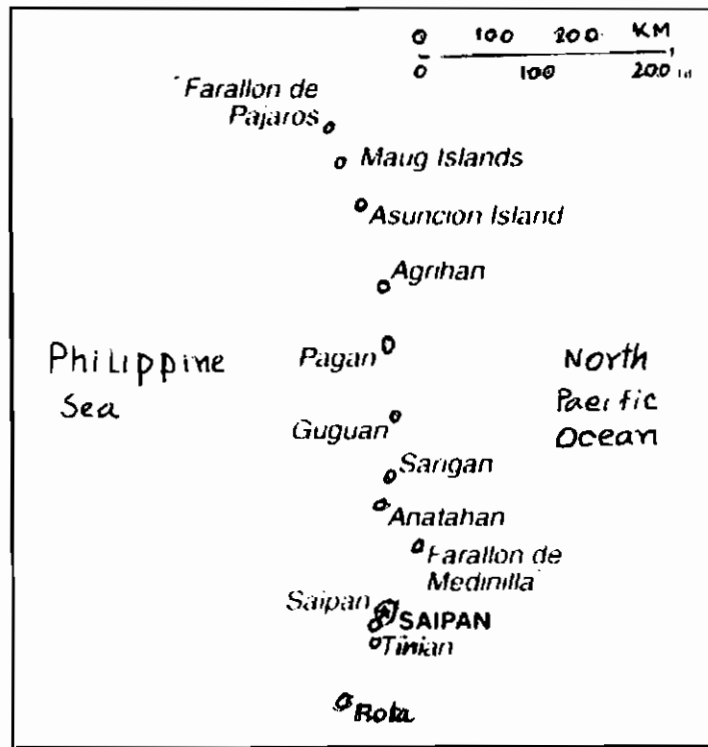
(Commonwealth Territory of The United States)

หมู่เกาะ Northern Mariana อยู่ในกลุ่มหมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ตอนเหนือ ของมหาสมุทรแปซิฟิก เส้นทางอยู่ระหว่างเกาะฮาวาย และหมู่เกาะประเทศฟิลิปปินส์ หมู่เกาะ Northern Mariana เคยอยู่ในความปกครองของสหประชาชาติ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่ให้สหรัฐอเมริกาเป็นผู้บริหาร และปกครองหมู่เกาะ โดยสหรัฐอเมริกา ได้เข้ามาดูแลตั้งแต่ปี ค.ศ. 1947 และหมู่เกาะแห่งนี้ มีรัฐบาลปกครองตนเองมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1978 แต่นโยบายต่าง ๆ ที่สำคัญ ยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Northern Mariana ตั้งอยู่ที่ ละติจูด 15 องศา เหนือ และลองจิจูดที่ 145 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะมีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 477 ตารางกิโลเมตร โดยรวมเอาหมู่เกาะทั้งหมดประมาณ 14 หมู่เกาะเข้าด้วยกัน โดยมีเกาะ Saipan เป็นเกาะที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุด มีเมืองหลวง Saipan ตั้งอยู่บนเกาะแห่งนี้ นอกจากนี้ทางตอนใต้ยังมี เกาะ Rota เกาะ Tinian เกาะ Anatahan เกาะ Farallon de Medinilla และเกาะอีกหลาย ๆ เกาะ คือ เกาะ Sarigan เกาะ Guguan เกาะ Pagan ส่วนหมู่เกาะทางตอนเหนือ มี เกาะ Agriham เกาะ Asuncion Island หมู่เกาะ Mang และหมู่เกาะ Farallon de Pajaros โดย Northern Mariana Island มีชายฝั่งทะเลรวมทั้งหมด ประมาณ 1,482 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ สภาพโดยทั่วไป ของ หมู่เกาะ Northern Mariana มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเล ส่วนชายฝั่งที่มีลักษณะอากาศสบาย ๆ จะอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ของหมู่เกาะจะมีลมพัดผ่าน อุณหภูมิ มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย แต่หมู่เกาะแห่งนี้ยังมีอากาศแห้งและแล้งอยู่ ประมาณเดือนธันวาคม ถึง เดือนมิถุนายน ของทุกปี และจะมีปริมาณของฝนมาก ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง เดือนตุลาคม ของทุกปี บางครั้งหมู่เกาะนี้ จะมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือน ระหว่าง เดือนสิงหาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี

แผนที่ หมู่เกาะ Northern Mariana Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพโดยทั่วไปของหมู่เกาะ Northern Mariana ลักษณะภูมิประเทศทางตอนใต้ จะประกอบไปด้วยภูเขาหินปูน ที่มีความสูงลดหลั่นกันไปของพื้นที่ราบสูง และรอบชายฝั่งประกอบไปด้วย หมู่เกาะ ที่ก่อตัวมาจาก การสะสมตัวของแนวหินปะการัง ส่วนทางตอนเหนือ จะเป็นหมู่เกาะที่ก่อตัวมาจาก การระเบิดของภูเขาหิน ภูเขาไฟ โดยมีภูเขาไฟที่ยังมีสภาพที่ยังคุกรุ่นอยู่ ประมาณ 2 ลูก คือภูเขาไฟบนเกาะ Pagan และภูเขาไฟบนเกาะ Agriham ถือว่า ยอดเขา Agriham เป็นจุดสูงสุดของเกาะ คือมีระดับความสูง ประมาณ 955 เมตร หมู่เกาะ มีพื้นที่ ที่เหมาะสมในการเพาะปลูกประมาณ ร้อยละ 21 พื้นที่ทุ่งหญ้าสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 19 และพื้นที่ อื่น ๆ ประมาณ ร้อยละ 60

ทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่ราบที่อุดมสมบูรณ์ และปริมาณสัตว์ทะเล และปลาในน่านน้ำที่อุดมสมบูรณ์

ภัยธรรมชาติ มี จากการระเบิดของภูเขาไฟ และพายุไต้ฝุ่น

ประชากร ประชากรทั้ง หมู่เกาะ Northern Mariana มีประชากร ประมาณ 84,000 คน ในปี ค.ศ. 2003 มีโครงสร้างอายุของประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 23.55 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 74.72 และอายุ 65 ปีขึ้นไปร้อยละ 1.73 มีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 3.62 มีอัตราการเกิด ประมาณ 20.6 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย ประมาณ 2.4 คน ต่อประชากร 1,000 คน และมีอายุขัยเฉลี่ย ประมาณ 75.74 ปี

เชื้อชาติ หมู่เกาะ Northern Mariana มีประชากรอยู่หลายเชื้อชาติ มีเชื้อชาติ Chamorro เชื้อชาติ Carolinians เชื้อชาติ Micronesians เชื้อชาติ Caucasian เชื้อชาติ Japanese เชื้อชาติ Chinese และเชื้อชาติ korean

ศาสนา หมู่เกาะ Northern Mariana ส่วนมากประชากรในหมู่เกาะจะนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก และยังมีส่วนน้อยยังคง มีความเชื่อเรื่องโชคลาง และภูตผีปิศาจ

ภาษา ประชากรใน หมู่เกาะ Northern Mariana พูดภาษา English ภาษา Chamorro และ ภาษา Carolinian อัตราการรู้หนังสือ ประมาณ ร้อยละ 97

เขตการปกครอง หมู่เกาะ Northern Mariana แบ่งการปกครองออกเป็น 4 เขต คือ

1. เขต Northern Island
2. เขต Rota
3. เขต Saipan
4. เขต Tinian

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจของ หมู่เกาะ Northern Mariana หลายอย่างยังคงได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา และรายได้อีกด้านหนึ่งหมู่เกาะแห่งนี้มาจากการท่องเที่ยว จากการมีลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม จึงเหมาะในการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้น ในแต่ละปี

การเกษตร มี ฟาร์มปศุสัตว์ขนาดเล็กจำนวนมาก โดยเฉพาะการเลี้ยงวัวเนื้อ การเลี้ยง วัวนม ผลผลิตจากมะพร้าว ผลไม้แห้ง มันเทศ ผลไม้ประเภทแตงชนิดต่างๆ

อุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การก่อสร้าง อุตสาหกรรม เสื้อผ้า อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมหัตถกรรม

กำลังแรงงาน ในประเทศ มีแรงงาน ประมาณ 7,600 คน

สินค้าส่งออก มีเสื้อผ้า เป็นสินค้าออกที่สำคัญ

สินค้านำเข้า ส่วนมากจะเป็น อาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค อุปกรณ์การก่อสร้าง วัสดุเครื่องมือ น้ำมันปิโตรเลียม นำเข้ามาจาก สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

สกุลเงิน ใช้สกุลเงิน US dollar. (USA)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ ESCAP (associate)

องค์การ Interpol (Subburaen)

องค์การ SPC

การคมนาคมขนส่ง

ทางถนน ระยะทาง ประมาณ 362 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 6 แห่ง

เมืองท่า มีเมือง Saipan เมือง Tinian

หมู่เกาะ Pitcairn Island

หมู่เกาะ Pitcairn อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ทางตอนใต้ ของมหาสมุทรแปซิฟิก ตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่าง ประเทศเปรู และประเทศนิวซีแลนด์

หมู่เกาะ Pitcairn ถูกค้นพบ ในปี ค.ศ. 1767 โดยชาวอังกฤษ และมีคนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่บนหมู่เกาะ ในปี ค.ศ. 1790 หมู่เกาะ Pitcairn ถือว่าเป็นหมู่เกาะแห่งแรก ในมหาสมุทรแปซิฟิกทางตอนใต้ ที่ตกเป็นส่วนหนึ่งของอาณานิคมของอังกฤษ ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1838 ถึง ปี ค.ศ. 1937 หมู่เกาะแห่งนี้มีคนอาศัยอยู่ ประมาณ 233 คน แต่ปัจจุบัน ในปี ค.ศ. 2003 มีคนอาศัยอยู่ประมาณ 50 คน

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Pitcairn ตั้งอยู่ที่ ละติจูดที่ 25 องศาใต้ ลองจิจูด ที่ 130 องศาตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Pitcairn มีพื้นที่ ประมาณ 47 ตารางไมล์ โดยมีความยาวของชายฝั่ง ประมาณ 51 กิโลเมตร ประกอบไปด้วย เกาะ Sandy เกาะ Oeno เกาะ Pitcairn และมีเมืองหลวง Adamstown ตั้งอยู่บนเกาะนี้ และยังมีหมู่เกาะ Henderson และหมู่เกาะ Ducie

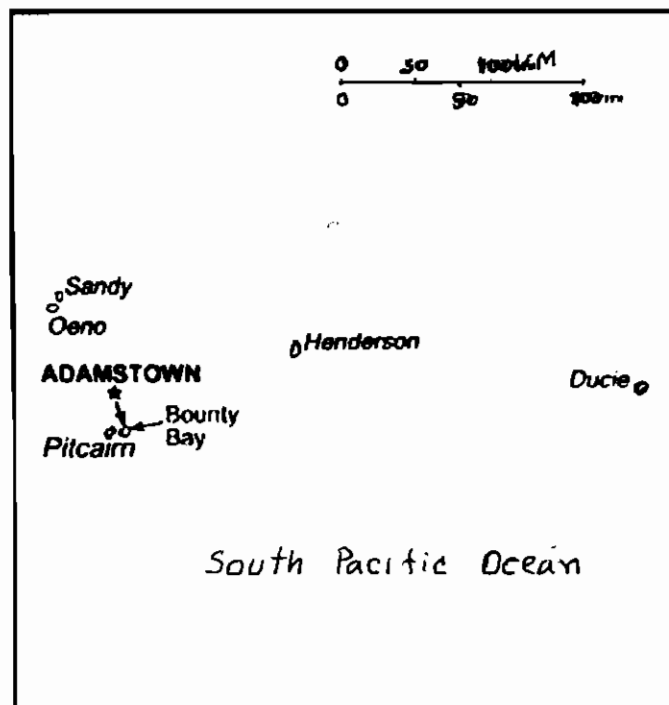
ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ Pitcairn มีลักษณะอากาศแบบป่าฝน เมืองร้อน อากาศทั่วไปจะร้อน และมีความชื้นสูง โดยมีการเปลี่ยนแปลงของอากาศส่วนหนึ่ง มาจากลมสินค้าตะวันออกเฉียงใต้ บางครั้งมีฝนตกหนัก โดยเฉพาะระหว่าง เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมีนาคม ของทุกปี และในช่วงเวลาเดียวกันนี้ จะมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือนหมู่เกาะเสมอ

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปสภาพภูมิประเทศของ หมู่เกาะ Pitcairn เป็นเกาะที่เกิดจากการระเบิด และทับถมของหินภูเขาไฟ โดยมีจุดสูงสุดของพื้นที่อยู่ที่ Pawala Vally Ridge มีระดับความสูง ประมาณ 347 เมตร

ทรัพยากรธรรมชาติ ผลผลิตทางธรรมชาติ คือ การประมงในน่านน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ส่วนทรัพยากรแร่ธรรมชาติ ก็มีอยู่มาก เช่น แร่แมงกานีส เหล็ก ทองแดง ทองคำ เงิน และสังกะสี แร่เหล่านี้ มีการค้นพบมาก ตามชายฝั่งทะเล รอบน่านน้ำของหมู่เกาะ

ประชากร หมู่เกาะ Pitcairn มีประชากรอาศัยอยู่ในทุกหมู่เกาะประมาณ 60 คน โดยมีอัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างน้อย

เชื้อชาติ ประชากรในหมู่เกาะ มีเชื้อชาติ Tahitian

แผนที่ หมู่เกาะ Pitcairn Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ศาสนา ประชากรใน หมู่เกาะ Pitcairn ร้อยละ 100 นับถือ ศาสนา Seventh - day
ภาษา ประชากรในหมู่เกาะ Pitcairn ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาราชการ และยังมี
การการพูดภาษา Pitcainese และภาษาถิ่นตามหมู่เกาะ

เมืองหลวง คือ เมือง Adamstown และ ยังมีเมืองอื่น ที่สำคัญคือ เมือง Pitcainese
เมือง Henderson เมือง Dueic เมือง Ocho

เศรษฐกิจ ผลิตส่วนใหญ่ได้มาจากการประมงทะเลในน่านน้ำ และประชากรยัง
อาศัยเศรษฐกิจยังชีพทั่วไป นอกจากนี้ยังมีผลผลิตที่ได้จากป่า รวมทั้งการเพาะปลูกพืชผักต่าง ๆ

การเกษตรกรรม มีผลผลิตจากป่า และผลไม้ต่าง ๆ รวมทั้งผักที่ปลูกได้ดี ในหลาย
ชนิด รวมทั้งการเลี้ยงไก่

การอุตสาหกรรม มีสินค้าจำพวก อุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ลูกเกด และ สินค้า
หัตถกรรมฝีมือ

สินค้าส่งออก มี ผลไม้ ลูกเกดแห้ง ผักต่างๆ และสินค้าของที่ระลึก

สินค้านำเข้า หมู่เกาะ Pitcairn มีสินค้านำเข้ามาก คือ พลังงานเชื้อเพลิง โดยเฉพาะ
น้ำมัน เครื่องกล วัสดุก่อสร้าง แป้งอาหาร น้ำตาล

สกุลเงิน ใช้เงินสกุล New Zealand dollar ((NZD)

การคมนาคม มี เส้นทางรถคมนาคมทั้งหมู่เกาะ ประมาณ 6.4 กิโลเมตร มีเมือง
ท่าที่สำคัญอยู่ที่ Bounty Bay อยู่บนเกาะ Pitcairn

หมู่เกาะ Palmyra Atoll
(Territory of the United State)

หมู่เกาะ Palmyra Atoll อยู่ในกลุ่ม Oceania หมู่เกาะแห่งนี้เคยถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ The kingdom of Hawaii ในปี ค.ศ 1862 และต่อมาในปี ค.ศ. 1892 สหรัฐอเมริกา ได้เข้าครอบครองน่านน้ำบริเวณหมู่เกาะฮาวาย และได้ผนวกเอาหมู่เกาะ Palmyra Atoll เข้ามาอยู่ในดูแล ปัจจุบันหมู่เกาะแห่งนี้ได้เป็นใช้ที่ตั้งของสำนักงานสำรวจทรัพยากรทางธรรมชาติของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ และสัตว์ป่าที่หายากในบริเวณนี้ที่กำลังจะสูญพันธุ์ หรือคอยสังเกตการณ์อพยพ และการย้ายถิ่นของสัตว์ป่าที่ ย้ายถิ่นตามธรรมชาติ และตามฤดูกาล

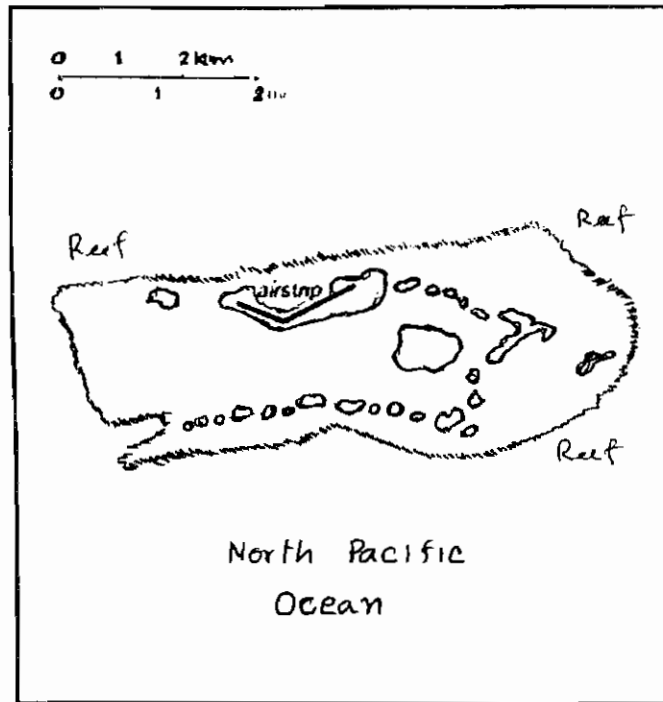
ที่ตั้ง Palmyra Atoll ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยระยะทางครึ่งหนึ่งอยู่ระหว่าง หมู่เกาะฮาวาย และหมู่เกาะอเมริกันซามัว ที่ละติจูด 5 องศา เหนือ และลองจิจูด ที่ 162 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะมีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 11.9 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีระยะทางยาวประมาณ 14.5 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ ของหมู่เกาะ Palmyra Atoll มีลักษณะอากาศ แบบป่าฝนศูนย์สูตร มีสภาพอากาศ แบบร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกหนัก ถึงหนักมาก ในบางเดือน

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทั่วไปของภูมิประเทศของหมู่เกาะเป็นพื้นที่ต่ำ หมู่เกาะ Palmyra Atoll เป็นหมู่เกาะ ตั้งอยู่กระจัดกระจายตัวกันอยู่ ประมาณ 50 เกาะเล็ก ๆ ในแนวรูปเส้นวงกลม โดยมีแนวหินปะการังล้อมรอบหมู่เกาะ มีจุดสูงสุดของตัวเกาะ ประมาณ 2 เมตร จากระดับน้ำทะเล พืชพรรณธรรมชาติส่วนใหญ่ จะประกอบด้วย ต้นมะพร้าว และ พืชพรรณตามธรรมชาติอื่นๆ ที่ขึ้นได้ดีในชายฝั่ง การใช้พื้นที่หมู่เกาะจะเป็นป่า และป่าไม้ ประมาณ ร้อยละ 99

ประชากร ประชากรที่อาศัยอยู่บน หมู่เกาะ Palmyra มีประมาณ 40 คน และบางส่วนเป็นนักสำรวจ ที่อยู่ในหน่วยงานที่ปรึกษาของสหรัฐอเมริกา ที่คอยดูแลเรื่องสัตว์น้ำทางทะเล และสัตว์ป่าที่หายากในบริเวณนี้

แผนที่ หมู่เกาะ Palmyra Atoll

ที่มา: World The Faobook, 2003.

การคมนาคม มีเมืองท่าที่บริเวณ West Lagoon และมีถนน ที่สร้างตั้งแต่สมัย
สงครามโลกครั้งที่ 2 ปัจจุบัน ถูกปกคลุมไปด้วยพืชพรรณทางธรรมชาติ และยังมีสนามบิน
1 แห่ง ที่มีรันเวย์ขึ้นลง ระยะทาง ประมาณ 1,520 - 2,437 เมตร ปัจจุบันใช้ในกิจการทาง
ทหาร และเพื่อเป็นที่ขึ้นลงของนักสำรวจของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

หมู่เกาะ Society

หมู่เกาะ Society อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ French Polynesia ถูกค้นพบใน ปี ค.ศ. 1843 หมู่เกาะนี้ มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ Paradise On Earth ” เพราะเป็นหมู่เกาะที่มากไปด้วย แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมากมายในหมู่เกาะ

ในหมู่เกาะนี้ยังประกอบไปด้วย หมู่เกาะ

หมู่เกาะ Tapul อยู่ตอนเหนือของกลุ่ม

หมู่เกาะ Bora Bora

หมู่เกาะ Tahoa

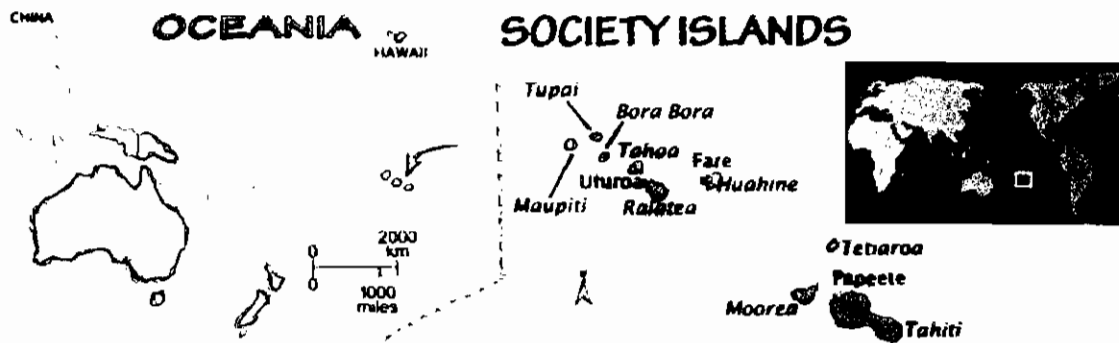
หมู่เกาะ Maupiti

หมู่เกาะ Rolatea มีเมืองสำคัญ บนเกาะนี้ คือ เมือง Uturoa

หมู่เกาะ Fare มีเมืองใหญ่สำคัญ บนเกาะ คือ เมือง Huahine

หมู่เกาะ Tetiaroa มีเมืองหลวง **Pepeete** ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะ

หมู่เกาะ Society มีประชากร ประมาณ 175,500 คน ประชากรของหมู่เกาะใช้ภาษาฝรั่งเศส และภาษา Tahitian เป็นภาษาราชการ

แผนที่ หมู่เกาะ Society

ที่มา : World The Factbook , 2003.

หมู่เกาะ Tokelau

หมู่เกาะ Tokelau อยู่ในกลุ่ม Oceania อยู่ตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก ประกอบด้วย หมู่เกาะ 3 เกาะ คือ หมู่เกาะ Atafu อยู่ทางตอนใต้ของกลุ่ม หมู่เกาะ Nukunono อยู่ทางตอนกลางของกลุ่ม และหมู่เกาะ Fakaoto อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของกลุ่ม

หมู่เกาะ Tokelau ได้ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1889 และต่อมาหมู่เกาะแห่งนี้ ได้ถูกโอนให้มาอยู่ในความดูแลของนิวซีแลนด์ ในปี ค.ศ. 1925 และได้รับเป็นเขตอิสระปกครองตัวเองของนิวซีแลนด์ มาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1926 เป็นต้นมา

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Tokelau ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก ที่ละติจูดที่ 9 องศาใต้ และ ลองจิจูดที่ 172 องศา ตะวันตก

พื้นที่ หมู่เกาะ Tokelau มีพื้นที่รวมทั้งหมด ประมาณ 10 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาว ประมาณ 101 กิโลเมตร รวมชายฝั่ง 3 หมู่เกาะ

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะอากาศ หมู่เกาะ Tokelau มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น และในบางครั้งมีลมสินค้าพัดผ่าน ระหว่าง เดือนมิถุนายน ถึง เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี ทำให้อากาศไม่รุนแรงมากนัก แต่บางเดือนก็มีพายุไต้ฝุ่นมาเยือน เนื่องจากเป็นเส้นทางผ่านของพายุไต้ฝุ่น

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทั่วไปของ หมู่เกาะ Tokelau จะมีพื้นที่ต่ำ โดยเฉพาะรอบ ๆ เกาะ จะเป็นแนวหินปะการังที่ บางช่วงจะมีน้ำทะเลท่วมถึง (Cays) และสภาพเกาะถูกล้อมรอบไปด้วยบึงขนาดใหญ่ โดยมีจุดสูงสุดของหมู่เกาะ ประมาณ 5 เมตร จกระดับน้ำทะเล

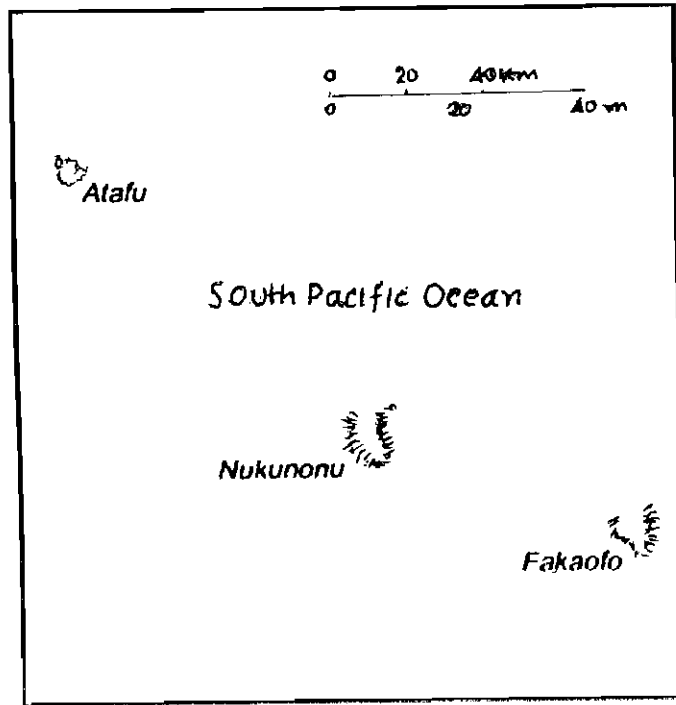
ประชากร หมู่เกาะ Tokelau มีประชากรทั้งหมด ประมาณ 1,445 คน และมีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 0.92 ต่อปี

เชื้อชาติ ประชากรของหมู่เกาะเป็น พวก Polynesian

ศาสนา พลเมืองของหมู่เกาะ นับศาสนา Congregational Christian Church ร้อยละ 70 ศาสนา โรมันคาทอลิก ร้อยละ 28 และ ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 2

ภาษา ประชากร ใช้ภาษา Tokelaun และ ภาษา English เป็นภาษาราชการ

สกุลเงิน ใช้เงินสกุล New Zealand dollar (NZ)

แผนที่ หมู่เกาะ Tokelau

ที่มา : World The Factbook , 2003.

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ SPC

องค์การ WHO (associate)

หมู่เกาะ Wake

(Territory of The United States)

หมู่เกาะ Wake ได้ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ สหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1899 และในปี ค.ศ. 1940 ถึง ปี ค.ศ. 1941 หมู่เกาะแห่งนี้ ได้เป็นจุดสำคัญของฐานทัพเรือ และ กองทัพอากาศ ของสหรัฐอเมริกา ในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1941 หมู่เกาะแห่งนี้ได้ถูกกองทหารของญี่ปุ่นเข้าโจมตี แต่ก็อยู่รอดมาได้จนถึงสิ้นสุดสงครามโลก ครั้งที่ 2 ปัจจุบันหมู่เกาะแห่งนี้ ยังใช้เป็นที่ตั้งของกองกำลังทหารสหรัฐอเมริกา ทั้งทหารเรือ และทหารอากาศ เป็นที่ขนถ่ายสินค้า และยุทธโปกรณ์ ให้แก่กองกำลังในภาคพื้นดิน และในหมู่เกาะต่าง ๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิก โดยมีการนำส่งสินค้า และอาหารมากกว่า 700 เทียบ คอปี

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Wake เป็นหมู่เกาะ ที่เกิดจากแนวหินปะการัง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก ระยะทาง 2 ใน 3 อยู่ระหว่าง หมู่เกาะ Hawaii และ หมู่เกาะ Northern Mariana ที่ ละติจูด 19 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 166 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Wake ประกอบด้วย 3 หมู่เกาะ คือ หมู่เกาะ Wake หมู่เกาะ Wikes หมู่เกาะ Peale มีพื้นที่รวมกันทั้ง 3 หมู่เกาะ ประมาณ 6.5 ตารางกิโลเมตร

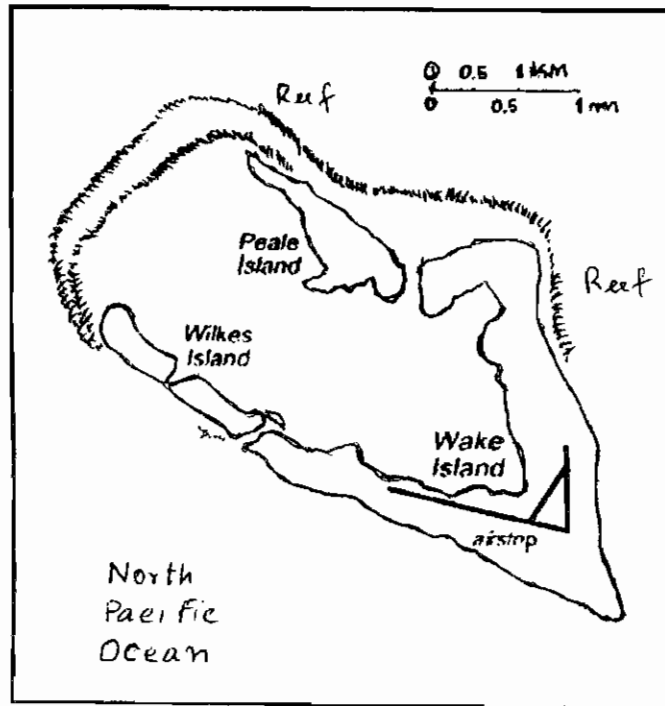
ลักษณะภูมิอากาศ หมู่เกาะ Wake มีลักษณะอากาศทั้งหมู่เกาะแบบร้อนชื้น

ลักษณะภูมิประเทศ หมู่เกาะ มีลักษณะภูมิประเทศ ก่อตัวมาจากการสะสมตัวของแนวหินปะการัง โดยในน่านน้ำของหมู่เกาะ มีภูเขาไฟอยู่ใต้น้ำ ที่มีกำลังคุกรุ่นอยู่ โดยตรงกลางของแนวเกาะทั้ง 3 จะมีแอ่งน้ำ หรือ Lagoon อยู่ตรงกลาง ส่วนของแนวเกาะ จะเป็นริมขอบของ Lagoon การใช้ประโยชน์ที่ดินใน หมู่เกาะ ร้อยละ 100 จะใช้ในกิจการทหาร การเพาะปลูกแทบไม่มีเลย

ประชากร ในหมู่เกาะจะมีประชาชนอาศัยอยู่น้อยมาก แต่จะมีกองกำลังทหาร ของสหรัฐอเมริกา ประจำการอยู่ ประมาณ 200 นาย โดยจะมีการสับเปลี่ยนกันในแต่ละปี

การคมนาคม และการสื่อสาร

บนหมู่เกาะจะมีสถานีดาวเทียม ของทหารอยู่ 1 สถานี เพื่อเชื่อมโยงข้อมูล โทรสารกับ ภาครัฐบาล ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และจะมีสถานีวิทยุ และสถานีโทรทัศน์ อยู่ 2 แห่ง เพื่อสื่อสารข้อมูล และเพื่อความบันเทิง บนหมู่เกาะ จะมีสนามบิน อยู่ 1 แห่ง ระยะทางของรันเวย์ ประมาณ 2,438 ถึง 3,047 เมตร และมีถนนในหมู่เกาะ ระยะทาง ประมาณ 12 กิโลเมตร

แผนที่ หมู่เกาะ Wake

ที่มา : World The Factbook , 2003.

หมู่เกาะ วอลลิส และหมู่เกาะฟุตูนา
(Wallis and Futuna (Horne) Island)

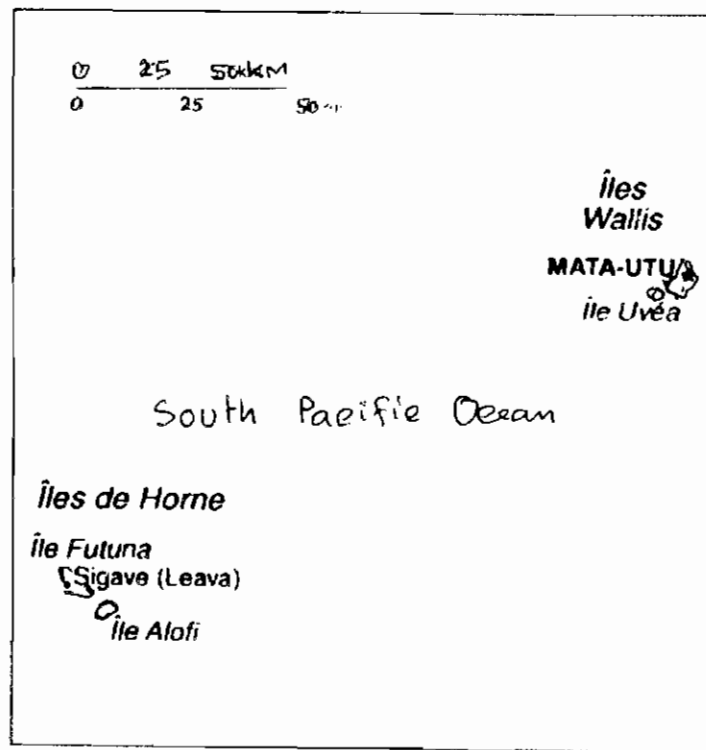
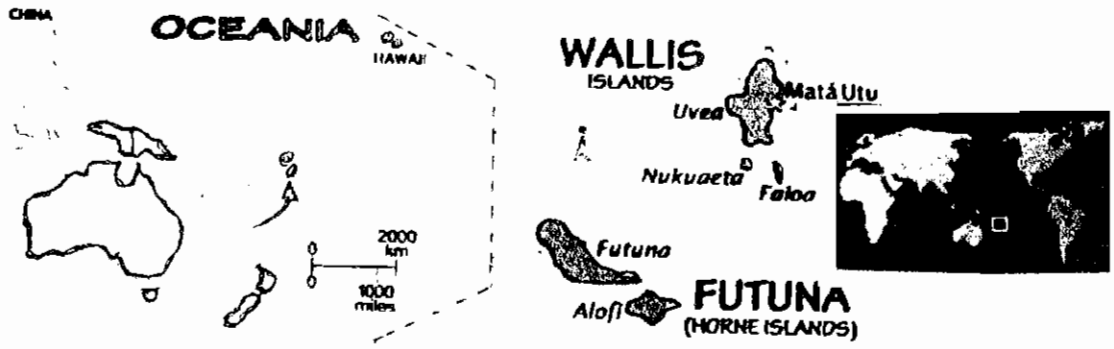
หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna ได้ถูกค้นพบเมื่อ ศตวรรษที่ 17 โดยนักเดินเรือชาวดัชต์ และชาวอังกฤษ ในศตวรรษ ที่ 18 และต่อมาในปี ค.ศ. 1842 ฝรั่งเศส ได้ผนวกเอาหมู่เกาะแห่งนี้ เข้ามาอยู่ในการปกครองของตน จนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1959 หมู่เกาะนี้ได้อิสระในการปกครองตนเอง โดยนโยบายต่าง ๆ ยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลฝรั่งเศส

ที่ตั้ง หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna อยู่ในกลุ่ม หมู่เกาะ Oceania ตั้งอยู่ตอนใต้ ของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยระยะทาง 2 ใน 3 อยู่ระหว่าง หมู่เกาะ Hawaii และ New Zealand ที่ละติจูด ที่ 13 องศา ใต้ และ ลองจิจูดที่ 176 องศา ตะวันออก

พื้นที่ หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna มีพื้นที่รวมกัน ประมาณ 274 ตารางกิโลเมตร โดยมีกลุ่ม หมู่เกาะ Lie Uvea (Wallis) อยู่ทางตอนเหนือ และกลุ่มหมู่เกาะ Lie (Futuna) อยู่ทางตอนใต้ อยู่ใกล้กับ หมู่เกาะ Lie Aofu และยังรวมเอาหมู่เกาะเล็กเกาะน้อยอีก ประมาณ 20 เกาะ มีชายฝั่งทะเลทั้งหมด ประมาณ 129 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะอากาศของ หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna มีลักษณะอากาศร้อนชื้น ฤดูร้อนจะมีอากาศร้อนมาก ฤดูฝนจะมีปริมาณฝนตกชุก โดยเฉพาะเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมิถุนายน ของทุกปี และในบางเดือนจะมีอากาศค่อนข้างหนาว และมีสภาพอากาศแห้งแล้ง จะพบประมาณ เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ของทุกปี ปริมาณของน้ำฝน ในแต่ละปี ประมาณ 2,500 - 3,000 มิลลิเมตร ต่อปี มีความชื้นประมาณ ร้อยละ 80 ของพื้นที่ เฉลี่ยอุณหภูมิทั้งหมู่เกาะ ประมาณ 26.6 องศา C

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของ หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna โดยทั่ว ๆ ไปจะมีภูมิประเทศเป็นภูเขาไฟ ที่มีการก่อตัวพร้อมที่จะปะทุได้ตลอดเวลา และมีพื้นที่สูง สลับกับที่ราบต่ำจำนวนมาก มีจุดสูงสุดของหมู่เกาะอยู่ที่ Mont Singavi ที่ระดับความสูง ประมาณ 765 เมตร ทั้ง 2 เกาะมีแนวปะการังล้อมรอบ เป็นรูปวงแหวน หมู่เกาะมีพื้นที่เหมาะสม ต่อการเพาะปลูกประมาณ ร้อยละ 5 โดยใช้ปลูกพืชอาหาร ประมาณ ร้อยละ 20 อีก ร้อยละ 75 เป็นพื้นที่ใช้ในกิจการอื่น

แผนที่ หมู่เกาะ Wallis and Futuna (Horne) Island

ที่มา : World The Factbook , 2003.

ประชากร ประชากรของ หมู่เกาะ Wallis และ หมู่เกาะ Futuna มีจำนวนประชากรทั้งหมด ประมาณ 17,200 คน ประชากรส่วนใหญ่ มี เชื้อชาติ Polynesian และ ร้อยละ 100 ประชากรส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 99 อัตราการรู้หนังสือ ประมาณ ร้อยละ 50

เมืองหลวง คือ เมือง Mata-Utu

เขตการปกครอง หมู่เกาะ แบ่งการปกครองออกเป็น 3 เขต คือ

1. เขต Alo
2. เขต Sigane
3. เขต Wallis

แรงงาน ภายในหมู่เกาะ มีแรงงาน อยู่ในส่วนราชการงานของรัฐ ร้อยละ 4 อีก ร้อยละ 80 อยู่ในภาคการเกษตร โดยเฉพาะ การเลี้ยงสัตว์ และการจับปลาในน่านน้ำ

อุตสาหกรรม มีผลผลิตจาก เนื้อมะพร้าวแห้ง สินค้าหัตถกรรม ปลาในน่านน้ำ

เกษตรกรรม มีผลผลิตจาก น้ำผลไม้ แยมผลไม้ เผือก ถั่วฝักยาว พืช

สินค้าส่งออก มีเนื้อมะพร้าวแห้ง เคมีภัณฑ์ ชิ้นส่วนวัสดุก่อสร้าง ส่งออกไปยัง

อิตาลี ร้อยละ 40 ไครเอเชีย ร้อยละ 15 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 14 เดนมาร์ก ร้อยละ 13

สินค้านำเข้า เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเคมี เครื่องจักรกล เรือเพื่อการขนส่งผู้

โดยสาร อาหารเพื่ออุปโภค นำเข้ามาจาก ฝรั่งเศส ร้อยละ 97 ออสเตรเลีย ร้อยละ 2 นิวซีแลนด์ ร้อยละ 1

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Comptoirs Francais du Pacifique francs (XPF)

การคมนาคม

ทางถนน ระยะทาง ประมาณ 120 กิโลเมตร

ทางอากาศ มีสนามบิน 2 แห่ง

เมืองท่า มี เมือง Leava เมือง Mata-Utu

เรือขนส่งสินค้าจำนวน 4 ลำ